

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קריית-מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבעה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קריית-מוצקין

סמל אלעד פולק הי"ד
ט"ז בסיוון תשמ"ד - כ"ד בתשרי תשס"ד
16.06.1984-19.10.2003
בן 19 בנפלו
מקום מנוחתו
בית העלמין (חלקה צבאית) קריית מוצקין

תוכן העניינים

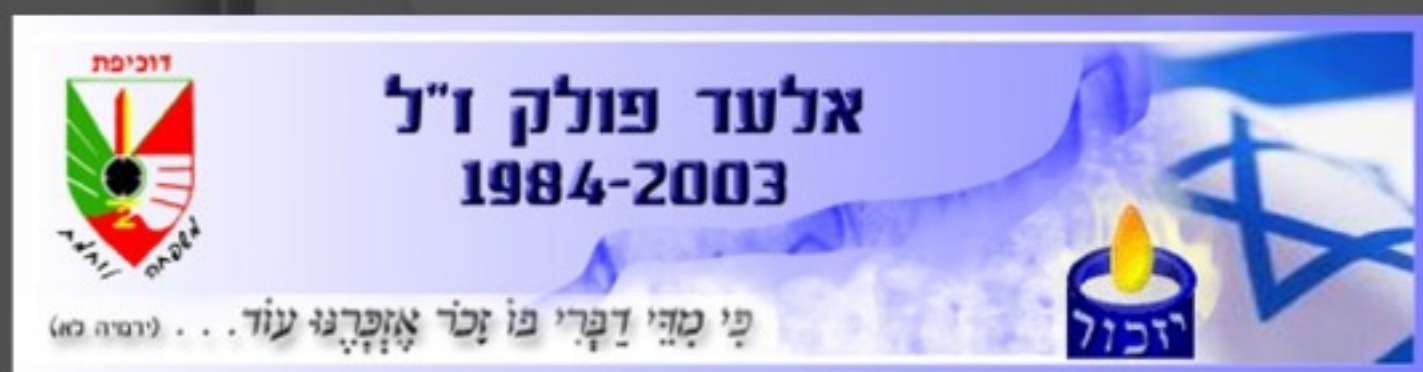
5	מבוא
6	פרטי החלל/מקור השם
7	ילדות ונערות
9	אלעד ואייל
11	זו היתה ילדותי
12	בר המצווה
13	תחביבים
14	אלעד עם חברים
15	תעודות הצטיינות
16	תקופת הצבא
18	"לב דוכיפת"
20	יום הנפילה
21	"אם לא תשמעי ממני תשמעי על זה בטלוויזיה"
22	פינות זכרון בבתי הספר
23	שבעה ימים ראשונים בלעדיך אלעד
24	הנצחה/פסל סביבתי "המשכיות החיים"
25	הנצחה/גלעד לאלעד חטיבת "יונתן"
28	הנצחה/"גן אלעד" ביה"ס "אחדות"
29	הנצחה/"מכבי אלעד קריית-מוצקין"
32	הנצחה/טקסי זכרון לזכרו של אלעד
36	דברים שנכתבו לאחר מותו
78	סיכום
79	"ערי המפרץ"-יום הזכרון תשע"ב 2012

מבוא

עבודה זו מוקדשת לאלעד פולק ז"ל. בתחילת השנה הציעו לנו להצטרף לפרויקט 'לכל חלל יש שם'. במסגרת פרויקט זה כל זוג תלמידים "מאמץ" משפחה שכולה ובכוחות משתפים, כותבים עבודה המנציחה את החלל. מהרגע הראשון התחברנו לרעיון, מכיוון שיש לנו כבוד רב לחללי מערכות ישראל, ומיד הצטרפנו לפרויקט.

עבודה זו חיזקה בנו ערכים רבים, כמו כבוד לחיילי צה"ל ולמדינה, פטריטיזם, וחשיבות ההגנה על ארצנו.

במהלך הפרויקט נחשפנו לחייו המדהימים של סמל אלעד פולק ז"ל. לאלעד היו חיים מלאי שמחה ואושר, שהתנפצו בין רגע והותירו משפחה כואבת עם חור בלב. היה לנו את העונג לפגוש את משפחת פולק וללמוד על חייו של אלעדי, ולהכין עליו עבודה זו.

פרטי החלל

שם: אלעד

משפחה: פולק

שם האב: מיכה

שם האם: אורלי

שם האח: אייל

שמות הסבים: סבא דב וסבתא אסתר, שאותם העריץ אלעד מאוד

תאריך לידה: ט"ז בסיון תשמ"ד, 16.06.1984

תאריך נפילה: כ"ד בתשרי תשס"ד, 19.10.2003

גיל: נהרג בגיל 19 וחצי

חיל: דוכיפת

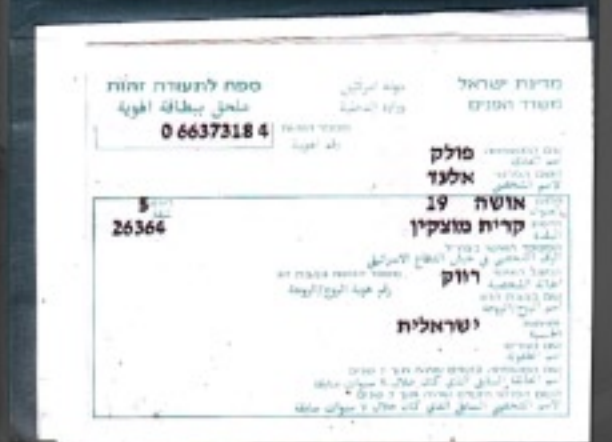
דרגה: סמל

מקום הנפילה: עין יברוד, גזרת רמאללה

מקור השם

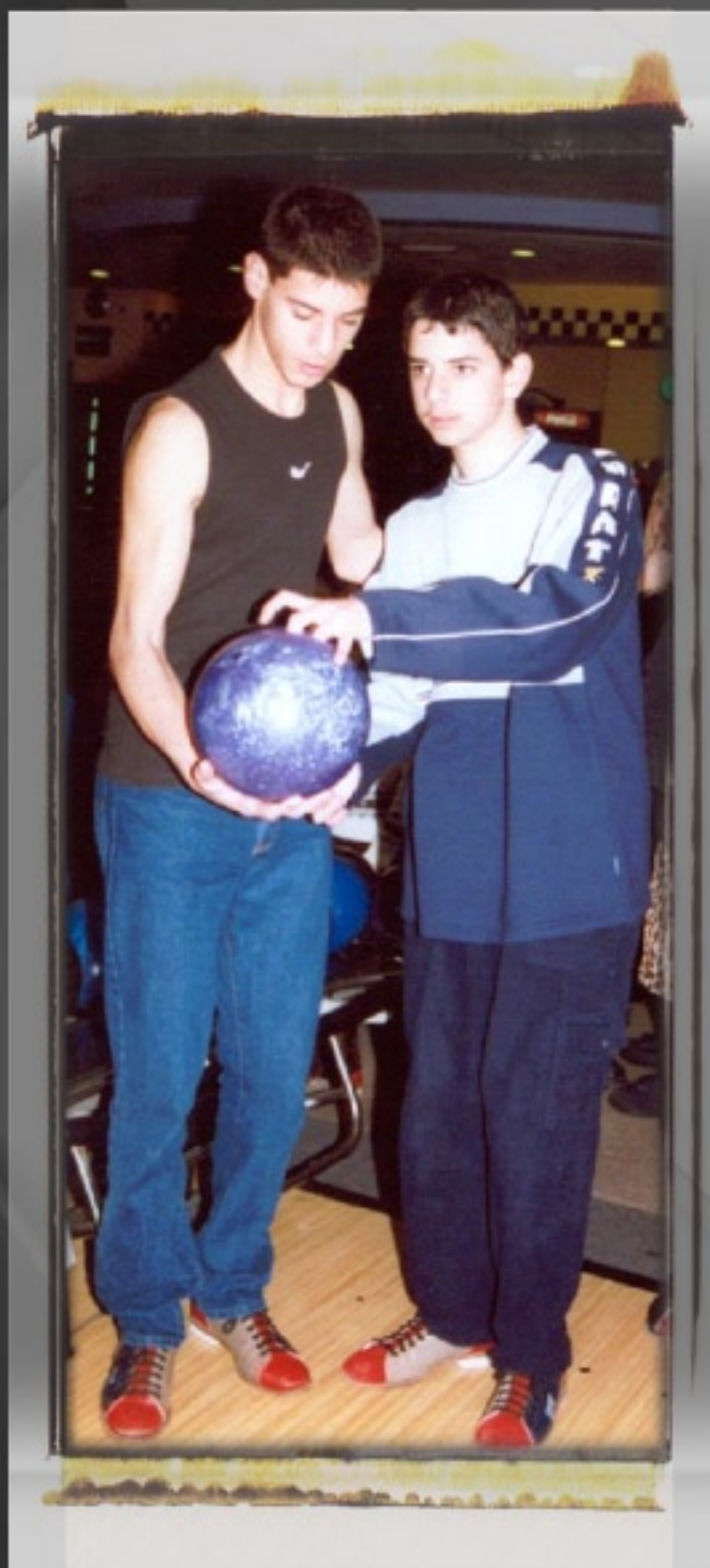
שמו של אלעד נועד להנציח את סבו אליעזר פולק. משמעות השם הוא אלי-לעד.

מקור שם המשפחה בפולין, ופירוש השם "פולק" בפולנית הוא "פולני". לפני עשרות שנים נדדה המשפחה מפולין לרומניה, משם הגיעו סביו של אלעד.

ילדות ונערות

אלעד נולד בקריית מוצקין.
הוא למד בבית הספר היסודי "אחדות", בחט"ב ע"ש "יונתן נתניהו" ובתיכון "אורט מוצקין".
אלעד היה ילד מושלם ומיוחד במינו.
הוא התחיל ללכת כבר בגיל 10 חודשים ובגיל שנה הוציא מלה ראשונה מפיו: "אבי"
(סבא דב), שכה העריץ ואהב עד יומו האחרון.
אלעד היה ילד מקובל מבחינה חברתית, אלוף בספורט ואלוף כבן אדם, נערץ על מוריו,
חבריו ובני משפחתו.
ילד ונער שתמיד היה מוכן להגיש עזרה, בכל עת שנתבקש.
אלעד אהב מאוד את אחיו אייל ותמיד הגן עליו.
יחד היו מאזינים למוזיקה, צופים בסדרות טלוויזיה מצחיקות ובמשחקי כדורגל וכדורסל.

אלעד אהב מאוד את אחיו אייל

אלעד בשנתו הראשונה

אלעד ואמא

אלעד ואבא

אלעד עם סבתא אסתר

אלעד עם סבא דב

אלעד ואייל

המשפחה בהרכב מלא...

זו הייתה ילדותי...

בר המצווה...

13 זו מעין

של נסורים ושל פריחה
בר מצוה זו התחלה,
של התבגרות ואחשבה.

שירי פז + שירי אור

מאמנים:
ד"ר אריאל צמרת

מעל - טוב
כאמאך ארבע בר המצווה!

תחביבים

אלעד בלט במהלך לימודיו וקיבל הרבה תעודות הצטיינות. אלעד היה כדורסלן בכל רמ"ח אבריו.

התפתחותו הייתה מהירה ומכיתה א' בבית-הספר היסודי "אחדות", התגלתה זיקתו הגדולה לספורט ובמיוחד לכדורסל.

בכיתה ב' הצטרף אלעד לקבוצת הילדים של "מכבי עירוני קרית מוצקין", ומהרגע הראשון התבלט בכל התחומים: כדרור, ניתור, ריצה וקליעה לסל, ועל כל אחד תעודות הצטיינות. כך התקדם אלעד עד לקבוצת הקט-סל.

עם סיום לימודיו היסודיים היה בן בני המחזור הראשון של חט"ב ע"ש "יונתן נתניהו" אורט מוצקין, וכמובן שגם שם הצטרף לנבחרת החטיבה, שזכתה במקום הראשון באליפות מחוז הצפון ובמקום השני באליפות הארצית. קבוצתו השתתפה במתנ"סיאדה בירושלים וגם שם זכה אלעד בתואר שחקן מצטיין.

לאחר המעבר לתיכון "אורט" מוצקין, הצטרף אלעד באופן טבעי לנבחרת בית-הספר בכדורסל, והיה שותף להצלחת הקבוצה בעלייתה לליגה העליונה באליפות בתי-הספר התיכוניים.

בחופשת הקיץ, בסיום כיתה י"א, השתתף בקורס מדריכי כדורסל במכון "וינגייט" וסיים בהצטיינות.

בהמשך הדריך בקייטנת הברכה חוג כדורסל לילדים קטנים. אלעד אהב גם כל דבר אשר היה קשור לספורט.

בחופשות הקיץ אהב לשחק טניס ולשחות הרבה בקנטרי קלאב "גלי-גיל", אהב להתאמן בחדר הכושר, ואהב מאד גם ספורט אקסטרימי (דברים שהיו מעלים את רמת האדרנלין בגוף, לא ידע פחד מהו והשתדל לנסות לעשות הכל).

אלעד היה נער חברתי ומקובל בעל המון חברים נתמיד היה מזמין אותם לביתו. היה צוחק ומשתולל עם החברים, אך באותה מידה היה אדם אחראי עם ראש רציני על הכתפיים.

אלעד עם החברים

תקופת הצבא

ב-22 לנובמבר 2002, גויס אלעד לצה"ל, לגדוד דוכיפת, מאובזר בזכות הציוד האישי האיכותי שסבו רכש עבורו.

אלעד עבר בהצלחה את הטירונות במתקן 'אדם' ובהמשך את האימון המתקדם בבסיס חי"ר 'קלע' ברמת הגולן.

עם סיום האימון המתקדם היה אמור אלעד לצאת לחופשה, לרגילה, אך העדיף לדחותה כדי שיוכל לנסוע בהמשך עם חבריו לאילת, ובמקום זאת עבר עם כל הפלוגה לבצע הכשרת מסלול חי"ר בחטיבת בנימין באזור רמאללה.

בראשית דרכו בצבא, הוצע לאלעד להשתלב ביחידה צבאית במכון ווינגייט, אולם הוא התעקש ללכת למסלול קרבי.

לאלעד היה ברור שהוא יתגייס לצה"ל וזה יהיה אך ורק ליחידה מובחרת, ולכן וויתר על אפשרות המשך הקריירה הספורטיבית בשילוב עם שירות צבאי, כמדריך כושר קרבי. כל זאת כדי לתרום מכושרו ומיכולתו האישית הגבוהה לצה"ל ולמדינה.

לב דוכיפת

עוד מעט מאמץ ונגיע,
מרחוק נאתר מטרות,
הציפור את קולה אז תשמיע
ותעוף לה ללא שהיות.

אף אחד לא ישמע כשנגיע
ושום עין לא תשכיל זאת לראות,
עקיצה שתפגע ותפתיע
דוכיפת עולה לעמדות.

לב דוכיפת, לב דוכיפת,
כמה המון תמיד לו אכפת
לילה ויום, לילה ויום,
לב דוכיפת לעולם לא ידום.

במעמקי ואדיות מול הסהר,
במדרך צעדם השוטף,
לוחמי דוכיפת עד השחר
יצעדו גוף מזיע נוטף
גוף אחד שאתגר לו בשער
להכריע בקרב הוא שואף.
בהרים בגבעות וביער
דוכיפת זה השם שסוחף.

לב דוכיפת, לב דוכיפת,
כמה המון תמיד לו אכפת
לילה ויום, לילה ויום,
לב דוכיפת לעולם לא ידום.

אל היום הנחשף פעמינו
עוד נגיע אליו בהמון
בשמחה יתמלאו ליבותינו
כשנודע שזה קרב אחרון.
עוד ישובו גלים חיילינו
כששלום אז ישוב וישכון.

יום הנפילה

בראש השנה תשס"ד נפגש אלעד, בפעם האחרונה, עם בני משפחתו. מייד עם צאת החג שב לבסיס, וביום ראשון הקרוב, תיכנן לצאת לרגילה. הוא נלחם להתנדב ליחידות הכי מובחרות בצה"ל. הסיפורים היו מעטים על-מנת שלא להדאיג את המשפחה, אבל בסיום של כל פעילות הוא הרים טלפון: "אבא, סבא, אני בסדר".

רק ב-18 באוקטובר, ב-12:00 הוא אמר לאמו: "אמא ב-16:00 אנחנו יוצאים למארב. או שאני אתקשר או שכבר תראי את השם שלי בטלוויזיה".

ביום כ"ד בתשרי תשס"ד (19.10.2003) יצאו אלעד, רועי יעקב (סולומון),

שחף גלעד ומפקדם ארז עידן לביצוע סיור שיגרתי לאבטחת ציר 60 (הכביש המקשר בין בית-אל לצומת תפוח, סמוך להתנחלות עפרה) מפני ירי על כלי רכב והטמנת מטעני צד. לאחר כשלוש שעות בתוואי הסיור וביצוע משימות שונות, הופתע הסיור בתוך כפר עין-יברוד על-ידי מחבלים שהסתתרו מאחורי חומה ופתחו עליהם באש תופת מן המארב. במארב זה נהרג סמל אלעד פולק ועימו סמל רועי יעקב וסמ"ר ארז עידן. שחף גלעד נפצע באורח בינוני, וחיינו ניצלו בזכות גדולתו של אלעד, שגם ברגעיו האחרונים ראה לנגד עיניו את הצורך בהצלת חבריו, וקרא בקשר לעזרה.

אורלי, אמו של אלעד, חשה שדבר מה נורא התרחש, מייד כששמעה על האירוע הקשה. היא התקשרה לכל בני המשפחה, ובמקביל ניסתה להשיג את בנה בשני הטלפונים הסלולריים שהיו ברשותו. בני המשפחה ניסו להרגיעה, אולם בתוך שעה קלה הגיעו אנשי קצין העיר לבית המשפחה, ומסרו לה את הבשורה המרה. בן תשע-עשרה היה אלעד בנופלו. הוא נטמן בבית העלמין (חלקה הצבאית) קריית-מוצקין, הממוקם בבית העלמין צור שלום שבקריית ביאליק.

הותיר אחריו הורים ואח. הרמטכ"ל ציין את אלעד כחייל בעל רמה אישית גבוהה ויכולות מעולות, והוסיף כי צה"ל איבד חייל למופת והוריו איבדו בן מיוחד במינו.

"אם לא תשמעי ממני, תשמעי על זה בטלוויזיה"

אלעד פולק בן ה־19 מקריח מוצקין והרג בהתקלות עם חוליית המחבלים בשטחים בשבוע שעבר בני משפחתו הביעו כעס רב כלפי מערכת הביטחון. "קמלו את אלעד חיים" אמר סבו חיים צורי פנה בהספדו לאלוהים: "הוא בכלל יודע מי זה אלעד? אני חושב ששבולו מספיק ושמויע לנו קצת שקט"

אייל של, דורון סולומון

לפני כחודשים נשדך בגדוד של סמל אלעד פולק רל סקירת מוצקין ערב נדח רי ששורר בגלל מהלך. במהלך השירות ביקש אלעד לסמור ריש לטשפוחו בק ריות והקריש להם את השיר "זן נדח" של קרין אלאה. כיום שני השבוע, בפני סהל של מאת אנשים שבאו ללוח אתו נדרכו האחרונה, ביטסה האם הסמולה, אודלי, את הדרכים שאמר בנה באותו ערב. את בריתה השרישם התנה במי לים: "זהו וסדר ברוך, מלאך שלי". אלעד, שנרדג במיטע יודי בשטחים הוא בן 19 בלבד, נשטם בבית העלמין נצד שלום כממון לקברו של חברו המנוח, רו מינק, אף הוא לוחם "דוביפת", שנרדג לפני כשנתיים לא הרוק מחמי קום כי שבא אלעד את מותו.

הפצוע ניצל בזכות אלעד

אלעד נולד בקריח מוצקין והתנגד נבית הספר התיכון אודם מוצקין, ועד יום מותו נר עם חריו מיקי אורלי בדי חוב אישה בקריח. אובטו הנורולה הייתה בדרוסל, והוא אף שיחק בקבוצת הנערי של מכבי קריח מוצקין ומבבי חימת "הוא היה ילד מופלג", אומרת האם אודי לי. "ילד אמיר מאכן כמותו שיק ענד לחברים ולמשפחה. ללוויה הגיעו נגבות, מרחות, מאמנים וכל מי שהכיר אותו כל דוד, כי הוא השאיר רושם טוב בכל מקום שהיה".

אלעד, ששיירת ביחידה "דוביפת" הקריבת, שביד נתג להתקשר הבינה להדיע את חריו לפני שהיא יצא למאי רב אבל כיום האשק השבוע הרגושה אורלי שספחה השתנה. "אלעד ריבן אי תי כיום ראשון בשנת 1698 האמר לו שישתי ול להתקשר כשיחוד, האם לא אשמע סמנו או כבר אשמע על זה בטלוויזיה, היא סמפחה. "בערב ניסו להשיג אותו בשלאשק, אבל לא תמכנו אתו התקשר תי לאותו דיוו האמרי לה: "חיינו, אלי ער מתו" אותה התקשרה להישק, ושם נבראה הרייעו לה. בינתיים הגיע אלי קבין חריו עם מספר חילום, ראיתי אי הם מחלוק. עקטינו להם: "אלעד מתו

אלעד פולק

זילוחים: ניקיאו וולספי

"קטנו מלהידי מי זה אלעד" האם אורלי (במרכז) במסע הלוויה

"אני פשוט לא מבין את הסדר הזה שדך, אלוהים, הידך זה היה מלא הארץ, נולד בקריח מוצקין, היה שחקן בחימת מכבי, אהב את חריו שלו, היה מסורתי. כשהייתה לו אפשרות לא ללכת לחימה קריבת, הוא רצה בכל זאת ללכת. הוא רצה להודמות למבא שלו, והתעצבה מוני חת פה לפנינו

"אני לא חושב שזה מה שצדיר לקרית לילד בן 19. אלעד והחברה האלה שני מונים לירו היו בדיכים להופנם באות מועדון כיום שישו בערב. במקום זה הם נפגשים פה, קטנתו, אלוהים, מלתת לך הצעות ורעיונות, אבל אני חושב שסראי קטת שתרום עלינו ועל הבנים שלנו ועל כל מה שקורה במדינה האת. אני חושב שסבלנו מספיק ושנביע לנו קמת שיקט, בשנים האחרונות הקריח שלנו סמי זה אבידות רי הזתני אנטנו פשוט לא רוצים יותר. אני מקוה שתשכע את מה שאני אמר עכשיו ותן לטשפחה הזו בוח להשיך"

צודי הנטיח לאם הסמולה כי יעצל לשם הנצחת שמו של אלעד בקריח, סמל אלעד פולק הותיר אחריו הודים מיקי אורלי, אתה אייל, בן 14.

אם המסמלה, שיפסק את מה שקורה ויש כאלה שפנים לימסכיל אולי יהי פה כמה שיכעסו עלי, אבל אני רוצה פקס אתה לנסות ולפגנת לאלוהים ולשך איל אותו אם הוא בכלל הכיר את אלעד הוא בכלל יודע מי זה אלעד אומרים שזה נדח, יש לו יד וחלק, לאלוהים, בני ול הוזה ביום הביצורים צמנו וביקשנו סליחה על כל מה שעשינו וכל מה שלא עשינו. בירכנו את הדיילים את השוט רים ואת כל מיות הביטחון, ושבעו אוד רי זה אנתני צוטרים פה מול האבני הסרי של אלעד, האני פשוט לא מבין מה קרה פה.

"אני לא יודע, אלוהים, אני חושב שאתה רצית שילדים יגידו קריש על ההורים שלהם, ולא הפוך מה שקורה פה במדינה הזו בזמן האחרון, שאבאת איש רים קריש על ילדיהם, זה לא כל כך בר רמלי, אולי כראי שתתעודר, אולי כראי שתאשכח פקטיים. זה פשוט לא פייר שאי תה לוקח את כל האנשים הטובים. איש רים שהטובים הולכים, אז מה אתה בעצם אנה אמר לנו - להיות רעים"

הטובים לו חריו יותר מכל

מלח הארץ

"מה אומרים הורים כיום בזה, קבל עם ועדה, ומולכם בעצם יודעים מי זה אלעד, מספיה אורלי בלוויה. "קטנו מלח נד מי זה אלעד אבל אדך, אדך יכול להיות שדורים יעמדו מול קבר ילדם, חייל קרבי, אודי הלווחים המצטיינים. כמשר עטוה חודשים אין רמי שהילד הזה לא גמד במצטיינות, אלעדי, מי היה מאמין. הגיבור, האמיץ, הלחם. נצדק נעים הליכות, ילד מסבמו ומעלה המתי כל אישו לוייה, כבוד כזה לא היה. נבראה שאתה ראוי להערבה, אלעד, אתה תישך אר איתנו לאורך כל השנים. נטיסך במי סודת שחינכנו אותך לערכים ולנתיבות, לא נאכזב אותך בשום רמי, מתוק שלי, אלוהים באמת לוקח את הטובים, ולא פחם את הטובים"

ראש העירייה, חיים צודי, מנה במהלך ההספר לאלוהים: "יש כאלה שפנים לר"

אבידות את אלעד, ולעצמי יודעתי את התשובה. הקצין עלה למעלה ובישר לנו על מותו של אלעד"

כמהלך ביקור האכלים בבית משפחה פולק אי אפשר היה להתעלם מחוישת הכעס כלפי מהלך. חריו המספחה הכואב בים לא יכלו שלא לחשוב כי כל האירוע היה יסול להימנע. "קמלו את אלעד הדי נמי, אמר סבו. "אדך שולחים כן בעריום ללא קצין, ללא חופי ראוי, ללא הנדקת. אני שידתתי ותרמתי את חלקי לצבא, ואני יודע שמשוה לא תקין נעשה כאן ושיש לחקור את העניין עד סופו כשאם נוס את דרמטכיל אנדו לו את הדרכים. אני הלבתי לוחת את הנופה והאחתי מה שעשו לאלעד לא אתה אמרתי לו שלא יתנוב. אבל הוא נשאר בשלו. הוא היה חיוב להצטייך"

סקרית בה נרצה תישקר אלעד כקי שר, ועם החילת חריו הספיק להעביר בקשר הודעה כי הבח נתקל במחבלים. "החיל הפצוע ניצל בזכות אלעד החריו וזו המחיר שלו שאיפשר את החילוקי, אומרת אודלי. "גם בדנעיו האחרונים הדי

פינות זכרון שהוקמו לזכרו של אלעד, מיד עם נופלו

בית הספר היסודי "אחדות" קריית-מוצקין

חטיבת הביניים ע"ש "יונתן נתניהו" אורט קריית-מוצקין

תיכון "אורט" קריית-מוצקין

שבעה ימים ראשונים בלעדיך אלעד...

הנצחה

ברחבת עיריית קריית-מוצקין הוקם פסל סביבתי, עם מרכיב של כדורסל ענק באמצע, הנקרא 'המשכיות החיים'. תרומת החברה "קליל" ומשפחת פולק, הפסל עוצב על-ידי משה סנדובסקי. הרעיון שמאחורי היצירה הוא שאדם נברא ברחם אימו, עטוף באהבה, מעגל חייו נגדע בדמי ימיו ומתוך היגיון וכאב, צומחת תקווה חדשה.

המשכיות החיים
אדם נברא ברחם אימו, עטוף באהבה. מעגל חייו נגדע בדמי ימיו,
מתוך היגיון והכאב, צומחת תקווה חדשה.
לזכר לוחם "דוכיפת"
סמל אלעד פולק ז"ל
נפל בפעילות מבצעית - כ"ד תשרי תשס"ד 19.10.2003
הפסל משה סנדובסקי תרומת קליל תעשיות ומשפחת פולק
באדיבות עיריית קריית מוצקין

טקס הסרת הלוט מהפסל לזכר החייל
סמל אלעד פולק ז"ל
16.6.2008
בשעה 18:30

הנך מוזמנת
לטקס הסרת הלוט, שיתקיים ביום ב'
י"ג בסיון תשס"ח - 16.6.2008, בשעה 18:30
ברחבת הרשא ליד מבנה עיריית קריית-מוצקין
סד' משה גוסן, פינת רח' ויצמן.

הטקס בחסותם האדיבה של:
ראש העיר מר חיים צורי וחברי מועצת העיר,
מר צורי דבוש, יו"ר והבעלים של קליל תעשיות בע"מ,
מר אריה (ריצ'י) ריכטמן, מנכ"ל קליל תעשיות וחברי ההנהלה.

הפסל "המשכיות החיים" יצירת האמן והפסל-סנדובסקי משה
תרומת קליל תעשיות בע"מ, עיריית קריית-מוצקין
ומשפחת פולק - גולוב.

נתכבד לראותך בין אורחיו

הנצחה

בחצר חט"ב ע"ש "יונתן נתניהו" אורט קריית-מוצקין, הוקם גלעד לזכרו של סמל אלעד פולק שהיה בוגר המחזור הראשון של ביה"ס. טקסי יום הזכרון, בכל שנה, מתקיימים סביב הגלעד, בהשתתפות תלמידי בית הספר, הנהלת ביה"ס, סגל המורים ואורחים. בכל שנה במהלך הטקס, מספרים את סיפור נפילתו של אלעד ומניחים פרחים על הגלעד לזכרו.

תמונות מטקס הסרת הלוט, לגלעד לזכרו של אלעד

חט"ב יונתן מחבקת בחום את משפחת פולק

בסיום הטקס התכנסו המוזמנים בחטיבה שם הוצגה בפניהם מצגת על אלעד, שהוכנה ע"י לואיס מלול, אם פעילה מועד ההורים מחטיבת הביניים יונתן, שאף בנה הקים אתר אינטרנט לזכרו של אלעד פולק.

חטיבת הביניים יונתן נתניהו תמשיך להנציח את שמו של אלעד פולק ז"ל ותמשיך להבק בחום את משפחתו.

זכה אלעד באליפות בתי"ס בכדור-סל, לסבא רב, שהיה כה קשור לאלעד מיום היוולדו ונהג ללוותו לכל משחק ותחרות.

מנהלת חט"ב יונתן, עירית סיון, העניקה מזכרת לאם אורלי. להקת חטיבת יונתן "צלילי יונתן" רינשה בשירתה "לאורך הים".

האם אורלי סיפרה על אלעד ועל הקושי להסתגל לחיים לאחר מותו. בקולות חנוקים מדמעות שרו את שירת "התקווה".

הוקמה אנדרטה לזכרו של אלעד פולק, בוגר החטיבה, שנפל בהיתקלות עם מחבלים בעת פעילות צבאית

בחטיבת הביניים יונתן נתניהו בקרית מוצקין, הוקמה אנדרטה לזכרו של אלעד פולק, בוגר החטי"ב, שהנפל בהיתקלות עם מחבלים בעת פעילות צבאית ב-19.10.03.

האנדרטה הוקמה בסיועה האדיב של עיריית קרית מוצקין בראשותו של ראש העיר, חיים צורי.

בטקס הסרת הלוט מהאנדרטה שהתקיים ביום ו', נכחו סגן ראש העיר, יוסי מרקוביץ; מנהל מחלקת החינוך, אייל אורן; מנכ"לית קרית החינוך, מרגה סגל; מנהלת חטיבת יונתן, עירית סיון; נציגי הורים ותלמידים מהחטיבה ומשפחת פולק ומכרים.

בטקס המרשים והמכובד הושמ"עו דברים מרגשים על אלעד שהציגו טיין בלימורים וגילה מוטיבציה בכל תחום בו שלח יד.

מנכ"לית קרית החינוך, מרגה סגל, העניקה תעודת הצטיינות, בה

האנדרטה לזכרו של החייל אלעד פולק ז"ל שהוקמה בסיועם האדיב של עיריית קרית מוצקין ושל ועד הורי ביה"ס.

טקסי יום הזכרון, בכל שנה, מתקיימים סביב הגלעד, בהשתתפות תלמידי בית הספר, הנהלת ביה"ס, סגל המורים, הורים ואורחים.
בכל שנה במהלך הטקס, מספרים את סיפור נפילתו של אלעד ומניחים פרחים על הגלעד לזכרו.

טקס יום הזכרון תשע"ב 2012

הנצחה

בחצר ביה"ס היסודי "אחדות" קריית-מוצקין, ביה"ס בו למד אלעד, הוקם גן משחקים על שמו, ונקרא 'גן אלעד פולק'.

גן אלעד
הוקם לזכר לוחם "דוכיפת"
נסיד קטן עם חיוך של מלאכים
לא נשכח אותך לעולמים
סמל אלעד פולק ז"ל
שנפל בפעילות מבצעית בגזרת רמאללה
כ"ד תשרי תשס"ד 19.10.2003
חרומה מספחת מולק
ובאדיבות עיריית קריית מוצקין

5 שנים בלעדיו אלעד
אלעד מולק ז"ל 1984-2003
(נסיד קטן עם חיוך של מלאכים... לא נשכח אורך אפולוניס...)
החג נסיד מילא לזכרו של סמל אלעד מולק ז"ל בוגר ביה"ס "אחדות" שנהרג בפעילות מבצעית בגזרת רמאללה. סמל האלעד ייעודי בגובה המלמד את הילדים על חשיבות ההגנה והנאמנות למולדת. בגובה המלמד את הילדים על חשיבות ההגנה והנאמנות למולדת. בגובה המלמד את הילדים על חשיבות ההגנה והנאמנות למולדת. בגובה המלמד את הילדים על חשיבות ההגנה והנאמנות למולדת.

הנצחה

קבוצת הכדורסל של ילדים א' לאומית, נקראת על שמו אלעד "מכבי אלעד קרית מוצקין".
 מידי שנה ביום הנפילה, מתקיים משחק הנצחה לזכרו, בין הקבוצה לקבוצת ילדים ממועדון
 הכדורסל "מכבי תל-אביב".
 המשחק מתקיים באולם הספורט ליד חטיבת הביניים.

תמונות ממשחקים לזכרו של אלעד במשך השנים

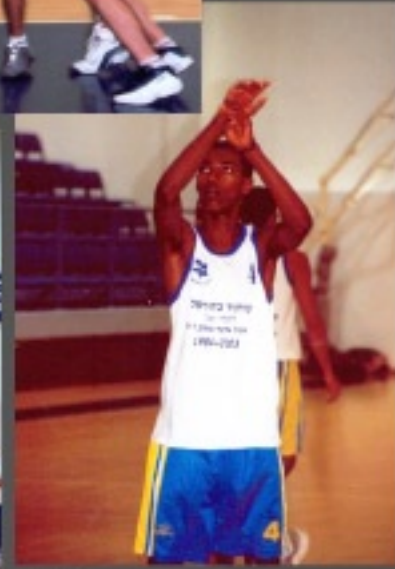
במלאת 70 שנה
לפיגוע של בנה את המנהל הקה
פועל אגודת פועלי דור

התאחדות הפועלים בנה את המנהל הקה
מבני קריית המועצה ופועל אגודת פועלי דור
מרכז לריסול ספורט
ולשנת זמן יחד
ביום הספורט פועלי "הים האדום" מתכנן
ביום"ה 08:00-10:00 בערך 18:00

המנוף, בלומל ואגודת דור חים נה
ובנה ולשנת זמן
המנוף, יחד ופועל דור
ספורט ולשנת זמן
מנוף במלאת 70
שנת פועל

BASKETBALL

הנצחה

לאורך השנים, נערכו לזכרו של אלעד טקסי זכרון רבים

ביה"ס "אחדות"-ביה"ס היסודי בו למד אלעד

טקס לזכרו של אלעד פולק ז"ל נערך בספריית ביה"ס אחדות

וקראו דברים שכתבו למשפחה. מקהלת ביה"ס שרה את השירים "בן יפה נולד", "אלעד", "הנסיך הקטן", "מבקשים חיים" ולסיום "מה אברך" ועודרה התרגשות רבה בקרב המשפחה והאורחים. לאורך הטקס המרשים תוקרנה מצגת, שהוכן בה ע"י לואיס מלול, אמו של תלמיד בכיתה שתיארה את אלעד מיום הולדתו. אורלי, אימו של אלעד, סיפרה על תקופת ילדותו בבי"ס אחדות והודתה בהתרגשות לכל מי שהיה שותף בהכנת הטקס.

בוגר ביה"ס נהרג לפני כשנה בפעילות מבצעית; נציגי העירייה, משרד החינוך, בני משפחה וחברים השתתפו באירוע המרגש

ביום שישי שעבר נערך בספריית ביה"ס אחדות טקס מרגש ומכובד לזכרו של אלעד פולק ז"ל, בוגר ביה"ס שנהרג לפני כשנה בפעילות מבצעית. את הטקס ערכו כיתה ה' והמחנכת מלי גל, בהשתתפות סגן ראש העיר, יוסי מרקוביץ;

מנהל אגף החינוך בעירייה, יה, אייל ארזן; מפקחת ביה"ס, נירה רוזנהיימר; מנהלים, מורים כעבר ובהווה, בני משפחה, חברים ותלמידים.

הטקס נפתח בתפילה יזכור לאלעד ליד קיר הנצחה. נשאו דברים: מקהלת ביה"ס, ריתה לשם; סגנית המנהלת, אורה שפירא; סגן ראש העיר, יוסי מרקוביץ והמ"חזבת מלי גל.

בקריאה רותשה סיפור התלמידים על ילדותו של אלעד וסיפור נפילתו

המצגת לזכר בוגר ביה"ס אחדות, אלעד פולק ז"ל, שהציגו התלמידים. חודשות חיבה והצב

טקס שנה לזכרו של אלעד, אשכול פיס קריית-מוצקין

"עברה שנה באספיק.."

אלעד

בסלחת שנה לפילה בניו. חמי המהב, נכדו וספרו
 חלעד פולק ז"ל
 בפעולה מבטיחה בהתקלה עם חוליה סמוכה
 בזירת רמתלה

תחילת טקס זכרה
 ביום ראשון 10.10.04 בשעה 19:30
 בבית העלמין בור שלום, קריית ביחליק

בחום הזכרה יערך ערב לזכרו
 בחלום האשכול פיס בקריית מוצקין בשעה 20:00
 נחנכו בטכחחחחחחח
 חשפי פולק וסשפי טלוב

טקס שנתיים לזכרו של אלעד, אשכול פיס קריית-מוצקין
 "שרים וזוכרים" את אלעד

שרים וזוכרים את אלעד

באלמות אהלים אנפילת בטנג, אחי האהוב, נברנו וקרנו, שנהייג בפעילות מבלעית בקורת האמולה, ונתייזר בטקס אזכרה - ביום השישי, כ"ג בתשרי תשס"ו, 27.10.2005, בשעה 15:30, בבית המלון לור אלום. 17:00 התכנסות ליד האנדרטה אזכרה, בחצר חס"ג ימתן. 17:30 שרים וזוכרים את אלעד, באשכול הפיס, נתמכר במסכתומכס, משמחה תולוב, משמחה אורם מוצקין

משמרת זכרון ליד האנדרטה-הסמוכה לאשכול הפיס תלמידי חטיבת יונתן

אלעד פולק ז"ל
1984-2003
 פי שני דקרי פו פטר אקסטרע עוד . . . 1984-2003

(כבוד אותך אשכול...
 צעיר אנצח...)

סמל אלעד פולק הי"ד דברים שנכתבו לאחר מותו

"להיות אמא זה להתרגש כל יום מחדש בכל יום הולדת, לחגוג ולשמוח לשיר איתך 'כן תזכה לשנה הבאה' מבלי לחשוב שיכול להיות אחרת.

ללוות אותך ביום הגיוס, בתחושה של גאווה והערצה, לחכות לדלת הנפתחת בשאתה בא לחופשה.

לקפוץ עליך ולחבק. להרגיש את החדר מתמלא בהמון חברים, איזה כיף הילד שלי חזר הביתה בשלום.

להיות אם שכולה זה להרגיש ברגע את ניפוץ החלום, את הגוף מתכווץ, הלב הקרוע, להרגיש כאב שאת עוצמתו לא ניתן לטהר מעולם.

זה להרגיש איך ברגע מתחלפת לה שמחת חיים, בעצב ובתוגה. לראות את הקשת בענן בצבעים של אפור.

להרגיש געגוע שאין לו מרפא, געגוע שהולך ומתעצם עם הזמן."

אורלי פולק, אימו של אלעד פולק ז"ל

אזעצוי לטוים שערן!

חודש ימים באעצייק
אויס, ים של דעמאלט.
אנחנו צאנזים פה היום
מחוץ קרויף הטרי
אמסרביים אהאמין שהנווא מאל
קרה לך ונו.
אתה - העיבור, האמיל, לאחם מורעל
נפול קורמן ליצו אויבנו
בדוק כל כך אכלחית ולא נתפסת.
מיום היצען אצולם
קיבלת כל מה שרצית
היה לך הכל
חיים טובים אמאליים
חייט צולף בהרהה אהבה
ותמיץ מאן מאל פילע
לפעמים, צחקת אל היצאיה החופשית שלי. כלפיך,
אך לי היה קשה לתת לך, את הטוב והאיכות לביתך.
כל התעייבת ללבא, בחמת לבית ליחידה מובחנת
אבל קיבלת את מהוקק
חייט טוב מאשר לשמה בחוקק
אולם אני ידעתי שמעתה לא אוכל להלן עלייך עוד,
כי אתה כבר לא בימים שלי,
כשמעתי בלביציה אל התקוות בעין יבואו,
האינטואיציה של אמא ידעה את האמת.
עוצמת הרגשות שהציפה אותי באותו הרגע,
שידעה לי אזעצוי שאתה כבר לא בחיים.
הותמת אחייך שק של לבבונא

אזכור הרגעים רבים של אלוהי, שמחה, הצלחה
והצלחה.

את השק הצה אנחנו נפתח את, את
אנציה את לכונק הפרטים רבות הם הצמיחה.
היום אנחנו שואלים אותה?

אמה זה קרה לנו? ואיך?

איך לא הצלחנו לשכנע אותך

לכך בעקבות הצלחתך בספורט

איך סבתא וסבא המופלאים,

שהצרכים החיים

לם להם לא שמעו

אל סבתא ביקשה ממך מאז.

אחרי, סבתא, לם את מתחילה כמו איתא! כל הזמן לבנות.

הכי היית ספורטאי מצטיין בווינציה

ולחץ כדורסל מרכזי בהשאלת חיפה

יכולת להמשיך לעולם חיי בספורט לם בלבוא.

אבל אתה לא רצית!!

כל מהקלס היה אהיה לואם קרובי ביחוד מלבחה.

הספקת לשלם קן סו חודשים, אצל בלבחה של שניה

נצטעו חיים אצו!

בחודש האחרון היום חמה אצם, באישך רוב שלום היום

אבל בליה עת נשאנו לבד בהי

אני אבא ואיילי

הראשון את החלל העצום שנפטר בהיותנו

תפואם חשוכה ומחויבה ומחייבה

הידיעה שלעולם לא תשוב הביתה

צובטת את הלב שוב ושוב

מותרת אנחנו חסרי אונים

הפצע עמוק והטוב לא מרפא.

אפעמים היחידות נאמן במציאות

אך אצטנו, המציאות מנצח

ולחץ מחולני.

מחשבות אצ כאב

אתה

אלעזר!!!

עברה לנה מאגלעס
להתחתן אחריו חזר ענין.
לא ניתן להתאם במיזם
את התחום העמוקה שנפסדה בהיותנו
כך באמצע החיים.
הכל היה כל כך טוב ונכון
תמיד סמנו עליו - ולא נכון.

כהריון שרובים ארצות את דעכם
אשכנזי עם ישות במקום בו חזר.
יצרנו ערוב סוגי חשבון השלוח
והראשון שאתה פיטר, אולם מצויה בן שמה.
שמענו את קולך הנרשם כשצילתם לבנינו בשמותנו
וראינו את הברך העיניך כשסיימת חלילי המשחה.

אולם, מאלו רצו שמתחילת,
התחילו הפאזות החלשות והתקווה
שהכל יצבור בשלום.
כשיצאת לחפשות חבינו לך בקצרה הוא
הבית בווא היה צריך אלכו' עקרת האקו,
לחתת בצבא חן סג חוצלים
עצ לקחה עם התורה וכל
הספקות בצוות הקשר להפחית אתכם אנפאתם
ולו קולך נרצם.

באתם רצום, כשצוות התקלות על התקוות
סיבה של אמתו רשט, צפיקות הלב התחלקו מרובי ארבע
השם הישר סרה לראשון
אך הלב ארבע אמתו על רוצ הצטייה

ככל שחולפים הימים, הפעמים מתעצבים
וההתאוששות עם חסונך נצטק יתג אוטר קשה אכאמ
אלמ, אנו כולנו שבע, שאננו לא אבד במצורה.
אויי עושה מאז ומעבר, אנציה הדרכו הנפלאה
להאיר אג הבית והחולו גם צמוק שמחה אחיק על פנינו
המלחה היקרה שלנו נחמה אצלנו
לא משאויים אלנו לרצע עם תחולת היקנול
רותי אילא מנסה בכל צוק
להחזיק לנו אג מחורג החיים
לא משקויים אלנו לרצע
רותי להיותה עק כאמ בעופק בחיים
מנצלת לרנול בשאלנו מספר פעמים ביום
אנחנו אלנו להיותם בלחול אחים.
עלנו ממשל לאנו כמו אה
אנו לרע אנו כמו למת דאר עם ציפן
אכאמן החברים הטובים
שעולם אינו ימים לילול.
כן, קספ הכל החיים משיבים לרנול,
אננו מלכירים אוק כל ער
אק מלכרים כמה שמת רשק
אכה שיתג להתרומם להחול על צלנו
וכן שחיים שלנו הלנו
הפצע העמוק כואב, לא מלכיר, ווא ילכו אצול
אק בשלש אוי, המלחה והחיים
צוק להמשך לחול
אנו מלכרים לעשות אה כל
קספ הכי טוב, שנו מוסאים
המאולה שלק ~~המלחה~~ ער קינת הבו
אנה עוצר לנו להחול שאתה כל הזמן אנונו
אנו מקווים שאתה נח על מלכך בשלום
גן יקר ואהב
אלוכה לכבוד לא אנה ראלו.

אלעזרי מתוך שעי' דל!

הנה אנו עומדים היום מזה קהרן השרי, ומסרבים להאמין
הקלה את ארץ האסון.

קלה יי' לזכור אישך בשעת צרה, מאחר ואני עדיין רואה
אותך עומד מולי במלאו הצדק, אבה יפה ותמיד עם חיוך
על השפתים צועד באוהה עם המצויים, החיך הענק
והחבצ, והנשק שתמיד תצאת איתו לראוה!

מאז יצאתך תמיד היית מיוחד ומצבך מאז אשפת
למצוינות הן בספורט, אב בצורת בפרט, והן בה מצטי יצק.
תמיד שאת לטוב ביותר ושלם צבר לא צמצ נצח רצונך.
לפני גיוסך לצה"ל היצאת את רצונך להתגייס ליחידה
קרבת מובחרת והעצמת לוויתר על קריירה ספורטיבית

מוצאת מאז. לאחר התלבטויות רבות התנדבת לשמש
ב"צב" "צרכי" והפכת להיות ממש "מורע" בהלי היחידה,
כל הזמן היית בקשר אלפני עם חבריך מהמחלקה אשפת
לסיים את המסלול בחניך מצטיין עם מנות הקלה סיבת לחם
בהם שהיתה מעניקה לך זכות לעבור קורס צניחה,
אך על תצא לצי אני קובלתי עבוק: את סיבת הלוחם,
סיבת החובל את כנפי הצניחה לכה רצית אשפת
ליצטרף את מצויק. לזכרו הרב מצויק תלויים מילותיך
על הקלה בהצדק מאהלים ומצולמנים כפי שתמיד אהבת
לעלותם כל הסיבות.

אלעזרי אנו מביט לך שאתרם להנצוח את זכרם בה
הצנחות, אפה במקום שאתה שוכה, החלפת קבר לא
אצלי צמחים וצצוים יפים עם מנת שחלה לנחם
עם משכך בשלום איך חרף סמו' רח מינף לם
לכה הערצת ולכה רצית לחקות ולהצמח אליו,

אבאמך התחלת בדרכו, אך לצערי מחבליים בני
עושה לצעו את פתח חייך.

איתי אחיך האלה והמתעצב יחליק את מפרץ חייך
וינסה להחליבו מאלו היקום לאתח הססקת, אך לבדו
אחז בטוח שהוא לא ילות ביחידה קרובות כחוף.
אנצפיק שלי תצד לך שאנחנו לא נשארנו לבד, המלפחה
המחפלת של אמא לא עלבת אתנו לרע, תמוכים,
עוצרים ושותפים בכל.
אני נפרד ממך בהצצה, ולא אפסיק להתעצב אליך

תנחם על מלכתך בשלום
מאמך שלי
מתעצב אליך מאז אבא.

אלעדוש שלנו!

אני מסתכל בתמונה ונעצרת המחשבה.

מייד אחרי זה נעצרת הנשימה

מנסה להבין איך זה קרה ?

ולמה אלעד דווקא אתה ?

פתאום הזמן נעצר לכמה רגעים,

האם זה אותו אלעד המקסים ?

ולאן הלכת אלעד? להיות אחד ממלאכים?

למה לא שאלת האם אנחנו מסכימים?

ואנו שוב דמעה מזילים.

עוד נר אפילו שניים מדליקים

הכל כדי לחזור לאותם הימים

אלו שהיית ביק החיים.

שהצלחת לשחרר חיוך לכל הצדדים.

אבל היום אתה שם בשחקים

מסתכל עלינו מן המרומים.

שוב אלוהים לקח לנו את אוזד הטובים.

שלך

המתגעגע עד מאוד

אבא.

אלעד , בני אהובי , משוש חיי.

נלקחת מאיתנו ואתה רך בשנים
ואנחנו נשארים , המומים , קרועים ומאבים,
לא מאמינים כמה קצר, חד וכואב יכול להיות,
המרחק בין חיים ומוות, בין אושר ענק ליגון וצער
בין חיוך כובש לבכי מרורים, בין תקווה וחלום לייאוש ושבר.
כמה שמחתי לחשוף כל יום טפח מאישיותך המקסימה,
מטוב לבך , מכמות האהבה שידעת להרעיף עלינו ועל אייל אחיך שכה אהבת.
מכישוריד המגוונים ובהם הרצון לתת, לתרום ולהעניק ללא כל חשבון.
ללא חשש מקושי ומכשול, בתמימות סוחפת ובאמונה חזקה להשיג מבוקשך.
כל תכונותיך היפות ומעשייך המפוארים יישארו אתנו כזיכרון תוך שהם
משאירים אותנו חסרי תשובות לשאלות רבות כל כך, שימשיכו לנקר במוחנו כל
שנות חיינו.

משך 19 ½ שנים זכינו להיות במחיצתך לגדל אותך כהורים, ללוות את התפתחותך ,
לתמוך ולאהוב , אם גם להיות נאהבים ונעזרים, לצחוק מבדיחותיך ומחידודי לשונך,
כל אלה הם פחות מחצי נחמה, לעומת הנחמה הענקית בראותינו את כמויות הענק
של חבריך וידידיך שבפרק חיים כה קצר רקמו קשרים כה יפים ונעימים איתך וזכו
כמונו ליהנות מהכרות חסופה שנגדעה כחרף עין.

שלום לך בני אהובי

אבא.

אחי היקר אלעזר

עברו ליהם לבואות, וחזרים.
 מבטק בבית עם כל קו, אתמול.
 אתה נמצא הליכי כל צקה וטעה
 ואני כל כך מתגעגע.
 את כל הצבחים שהשאת
 הטמנו צחוק באוהן.
 ואני עם המלצרים הימים שלך,
 מתנאה באחי היקר.

אמרו להצטן ירפא
 אמרו שזה יוצא קה יותר
 אבן חצי שנה בלעדיך
 והכאב רק מתגבר
 והתגעגועים רק גורים.
 איך לזה שבין רגע
 נעלמת מן החיים.
 ואתי השאת, את יחיד.
 אלעזר, היית בלפני הפה

אהבתי להקליט לך ולחמוץ ממך.
 כי ידעתי שכל מה שאמרת ממך רק ארלוות.
 ביוצר היינו שוכחים במיטה ולזכורם באלפיונה,
 ובמסקי כדורסל.

היום אתה חסר לי מאוד
 כל היום אני שואל את החברים
 למה לזה קרה לך?

מי היה מאמין לזיבור ואחילי כדור
 פשוט נחנק מהחיים.

לנצח אחי
 אלכוור אלתך תמיד
 ונפש בסוף אתה יופע...
 אלה ומתגעגע
 מילי אהובי.

לפי הקדמה - אולם

היום ה- 30 הצפויים בקרב בעין יקרא - כביש לפרה
בפוליה אפיקות לא אופנתו ושלל באשחק , אין רוצה
להקפיד על הנוכחים ולכל המאמצים האכזבים שלק
לאתר נשגא איתנו על ידי חינו.

אין - סבא ~~ה~~ אלא , ניבול שיא , שליה ארצה בשנת 1947
אחוק ריכז , ילד בן 19 עם אחיו 8 , בלי אלא ואלא וכלי
שלם משפתה . שני ילדים עליו ארצה , בעזרת בני נוער ציב
איתנו רכז בקפריסין . התחלנו בחיים חדשים בה בגיל .
בשנת 1947 פורצה המחלה בשתרה , ואיתנו הלכנו לבית חקלאי
כפי בתיב .

סיימת ביה יסודי ותיכון מקצועי והתחלתי חיים חדשים מתחילת אפריל
לא איתר להגשק וללמוד ולקבוצ ולקיים את אלו ואלו .

בשנת 1953 ארסתי ל"ה איתוה קרבות קבוצת ארצה וכל
עברתי טיול , סיימת קורס אכילס וקורס סגלים קרביים , קורס ארס
וקורס תורה והדיכתי בקורס אכילס של קבוצת "בני-אין" .
אצות וקורס קצנים . לקרא איתו בקורס לא סיימת את הקורס
אחרתי ללמוד .

השתתפתי בהם פעם אחת התמול לקרא הפדיונים , (אחתי על
אברהם מצריים וקרבת את כל המחאה ישראל .

הקבוצת משפתה איתוה והנה בכוחה עזאי אבי עזרה זאול .
לכשלו - אין קבוצת ~~אין~~ ^{אין} הקבוצת שלק ושלמה אין :
"היום לא קברתי אפיק בחיים שלי לשהיית ציב אהלת
סבא , שכל ? אחרי סף שנה של חיים לא קיים ?

לא איתתי לקרא וכן וכלת בשלותם הצבאי , טאת היתה
הבחירה שלק , יצית וכוית בשירות איתר . האלפת בקרב .
אלה על כה לא תספן . ככה לא יציתי שכה יאיר .

אתר הילתי אלא השלמת שלק צבר בחיים הצעירים שלק

בן אלקו לאדם זכות אמת ודברים אמת אחר אמת
לדברים, לזאת את אמת כאו שאמת, אמתו
לדבריה ששבת.

אין, בשמי אדם סבת אדם האמת אמת
רבה לדבריה עם האמת אמת אמת אמת
לדבר האמת, האמת, האמת אמת אמת,
לדבר אמת אמת אמת אמת.

סבת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.

היה שנת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.
אמת אמת אמת אמת אמת אמת.

אלעד עם סבא דב וסבתא אסתר

24.10.03

אלוף, לתי ואיל!

אני לדני לא מנא לפרק אהלתי מלפני פס לא אהלי
מהקץ מלפני הופיע אי מל משהו פהלים אולי לא אה מלפני
כל המצב של מכה מלפני מלפני אהלי אהלי אהלי, והמל והמל לאלה
מלפני היה (זהו) אהלי מלפני, מלפני (זהו) אהלי מלפני
מלפני יתמל מלפני. מלפני מלפני מלפני מלפני, מלפני
מלפני אהלי מלפני מלפני מלפני.

מלפני היה אהלי אהלי מלפני, (מלפני מלפני) אהלי מלפני

מלפני מלפני

נכתב לזכר אלעד פולק ז"ל שנפל ב- 19/10/2003
בקרב עם בני עוולה בעין- יברוד.

הוא לא ישמע

הוא לא ישמע את בכי חבריו
הוא לא ישמע את זעקת הוריו
ואיך הוא לא יראה ילדים רצים
או עלים נושרים או שמיים כחולים,
הוא לא ירגיש את תחושת הגעגוע
הרבה האוחזת בנו
או בטח שלא את אהבת אמו
העוטפת עכשיו אותנו.
הוא לא יידע עד כמה גיבור היה
וכמה המדינה בוכייה.

אז אני חייל בצבא הגנה לישראל מעריך גיבורים
אבל מה זה שווה שהם לא בחיים
ואנחנו כאן עדיין בוכים

אלירז פולק

אלעד פולק ז"ל מורשתו של גיבור

יש האומרים כי הזמן מרפא.
אחרים גורסים כי הדרך הטובה ביותר להתמודד עם אובדן היא
לדבר על המנוח.
לא כך המצב הוא אצל בן-דודי, אלעד פולק ז"ל.

אלעד היה הדוגמא האולטימטיבית לערכיות, איכותיות וצניעות.
עוד משחר ילדותו דגל אלעד בהשגת המטרה, כאשר שם לעצמו את
ענף הכדורסל ככוכב הצפון שלו. הוא הצטיין במשחק, סחף אחריו הרבה
ילדים בני גילו, וכאחד שגם "מכור" לכדורסל, אני יכול לומר בוודאות שלא לעד
יש חלק נרחב באהבתי לתחום זה. לשחק עמו במגרשי קריית מוצקין תמיד
היווה עבורי אתגר וכמו כן חוויה כייפית ונדירה בנוף החיים היום-יומיים.

הגני זוכר את אלעד, כילד עניו אשר תמיד נענה לבקשות ורחשי חבריו
או בני משפחתו. "אלעדי", כפי שכונה ע"י אימו אורלי במיוחד, רכש לעצמו
תכונות מיוחדות בבוא השנים ונמשך לפן הטכנולוגי הכולל אלקטרוניקה
ומחשבים בעיקר. ניתן היה לראות בבירור כי פשוט יש לו את זה. בכל אפשרות
ונקודת מוצא, אלעד הצליח לפתור בעיות אשר נתקל בהן ומבחינתי האישית,
ידעתי שיש לי במי להיעזר בבוא העת.

רוח התנדבותו לעזור הייתה פנומנלית וסימלה אותו יותר מכל.
בצבא תמיד נרתם למען משימות מיוחדות ונטה כתף למען חבריו כאשר
הצטרפו אותו. מפקדיו העידו ויעידו, כי מדובר בחייל שקורץ מחומר מיוחד,
ללא מורא ומשוא פנים.

מדינת ישראל איבדה לוחם אמיץ וגיבור, אנחנו איבדנו את שמחת חייו.
אלעד היה מקור הגאווה במשפחתו, בן דוד נפלא, אח למופת ובן יקר.

"לנצח אחי

אזכור אותך תמיד

וניפגש בסוף

אתה יודע..."

אלירז פולק

אלעד היה רק בן 19 כשנפל
הוא היה נער יפה ושקט, גבוה, זקוף גאה.
שחום עור, עם חיוך ביישן על הפנים.

הוא היה בן דוד שלי ואת רוב שנותינו כילדים בילינו יחד.
ממגרש כדורסל פה ב"אחדות" ועד המגלשות בלונה גל.
מהדרשה בכר המצווה ועד השפצורים בטירונות.

אלעד אהב לשחק ולבלות
הוא אהב ספורט
הוא אהב לצחוק
הוא אהב את החיים.

אלעד היה בחור מנומס וצנוע
אבל בשעת הצורך היה למנהיג אמיץ
הלוקח אחריות על מעשיו
ודואג לטובת האחר לפני טובתו שלו.

הוא היה בן טוב להורים שלו
הוא היה חבר נאמן ונכד מסור,
אבל מעל הכל הוא היה אח למופת.
הקשר בין אלעד לאחיו אייל היה חזק ומיוחד
אלעד הבכור, הכיר את אייל טוב מכולם
ידע תמיד את אשר בליבו.
אלעד ידע לשבת ולהקשיב בסבלנות
הוא ידע לספק ביטחון ולתת דוגמא אישית
אבל גם ידע לכפף ולחתוך עניין כשצריך.

אלעד היה גיבור
היום משתמשים במילה גיבור כל כך הרבה
אבל גיבורים באמת יש מעט,
ואלעד היה גיבור אמיתי.
אלעד נהרג בהתקלות עם מחבלים בכפר
עין יברוד

שבגזרת רמאללה.
אלעד היה קשר בכוח סיור שמנה מפקד ושלושה לוחמים.
הכוח צעד על הציר המרכזי בכפר, שלפתע חוליית מחבלים זינקה
עליהם ממארב
ופתחה באש מטווח קצר, כל הכוח נפל ארצה.
שלושה חיילים נהרגו וחייל אחד נפל פצוע לתעלה בצד הכביש
וחיו ניצלו.
רק במהלך השבעה שמעתי ממפקדיו של אלעד
איך במהלך מתח היריות המהיר והקטלני שנורה לעברו
הספיק אלעד לתפוס את מכשיר הקשר ולהודיע
שהכוח נפגע.
הסיוע הגיע בזריזות לחלץ את החייל הפצוע.
ארז עידן רועי שלמון ואלעד פולק נמצאו הרוגים.

אלעד היה גיבור אמיתי בחייו ובמותו
הוא היה בן דוד שלי
ואני מודה על הזמן שהיה לי להכיר אותו
אני מאחל לכל אחד להכיר מישהו כמו אלעד
חבר או קרוב משפחה
מישהו שאפשר באמת לסמוך עליו.
מישהו שיהיה שם בשבילך
בכל מצב
ל טוב ולרע.

מתגעגעים.

עידן פורגס, בן-דודו של אלעד

שמעון פרס

תל-אביב, לי תשרי, תשס"ד
26 באוקטובר 2003

לכבוד
משפחת פולק
רח' אושה 19/5
קרית מוצקין

למשפחת פולק

אורלי ומיקי, אייל,

אין מילים היכולות לנחם בנפול בנכם ואחייכם היקר, סמל אלעד ז"ל, בפעילות
מבצעית בשומרון.

אין דברים היכולים להקהות את הכאב הנורא על אובדן חייו.

אני עמכם ברגעים הקשים מנשוא, כואב את כאבכם ודומע את דמעותיכם.

צר לי כי נפלה טעות בשמותיכם ואני מתנצל על כך.

שמעון פרס

שמעון פרס

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

כ"ה תשרי תשס"ד
21/10/2003

לכבוד
משפחת פולק
קריית מוצקין

משפחת פולק היקרה,

אני מבקש להביע את צערי העמוק על נפילתו של **סמל אלעד הי"ד**, ביום כ"ג בתשרי
התשס"ד 19.10.2003.

כמי שהשתתף בכל מלחמות ישראל, כמי שלחם בשדות הקרב ושכל מפקדים
וחיילים, אני יודע עד כמה גדול הכאב על אובדן חיים כה יקרים.

אעשה כל שביכולתי להבטיח ביטחון ושלום לעם ישראל ולמדינת ישראל.

אנא קבלו את תנחומי הכנים באבלכם הכבד.

ש ל כ ס,

א.א.רון

אריאל שרון

אמלתי סוף היקרה.

בני אלף ז'א, לוחם אסוף נמר
בסך ימיו ומתוכם למתן נא במלוא היקרה
ענין ענין ילד.

אלף חוק בני ז'א אילת אסוף היקרה
אלף בני.

במקום קצו ז'א בן חוק חוקו, א' סוף
אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף
אלף חוק בני אסוף אסוף בני אסוף.

בני א' ענין ילד חוקו אסוף אסוף
אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף
אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף.

בני אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף
אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף.

אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף

בני אסוף

אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף

אלף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף
אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף

אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף אסוף

4.11.03

ראש המטה הכללי	צבא
ההגנה	סימנו:
לישראל	כא - 7 - 839
התשס"ד	"
נובמבר	5

משפחת פולק

למטה פולק היקוה.

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל אלעד פולק, זכרונו לברכה.

אלעד, זכרונו לברכה, נפל חלל ביום כ"ד בתשרי התשס"ד, 19 באוקטובר 2003, בהגינו על ביטחונם של מדינת ישראל ותושביה.

אלעד שירת כלוחם חיל רגלים בגדוד "דוכיפת", בעוצבת "עקבות הברזל" של עוצבת "הפלדה", אשר בפיקוד המרכז.

אלעד תואר כלוחם מצטיין ומקצועי, אשר ביצע את עבודתו על הצד הטוב ביותר. הוא היה מן הראשונים להתנדב לכל משימה ונכון לסייע ולתמוך בחבריו לפלוגה גם ברגעים קשים. מפקדיו מספרים, כי ניחן ברמה אישית גבוהה וכי היווה דוגמה ומופת לסובכים אותו.

לאחר מותו, הועלה אלעד לדרגת סמל.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

איתכם ביאלבנים.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

משה יעלון, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

אפשרות בוקר.

אין הכוונה איתנו אלא אלצה בנכח.
אשר נפילתו ממעתי עליו ממקדו בלטה,
אזינה בתיקו האיש.
אלצה היה לומר אלה, בל עיכוב, נחם
אבל באופן שמקדו ונחמו סמכו. עליו אשר.
אלצה נלך בקרב בו הכיח אלו הוה
אמרו מבליט אה-עולה, במשה אהלו
אשרי אה-ישראל.

אין לי ספק שאלצה היה שלם עם שינוי
בחינה קרובה אל המשימה אלן ביצה אהלו
העם והאולף.

אלה איברתם בן אהנו. בצהל איברנו אלם,
אם-ישראל אשר יהודי וישראל אלה.
אין אלה בני אלה אל אהנוכח, אק
אזלו. אמה ברובו א אלצה.

יהי צניח בוקר.

רשף אלה יצאון
ראש האמה האלה

כ"ו בתשרי תשס"ג
22 באוקטובר 2003

27/10/03

אדוני!

אחרי שגד קלה עם נשמתך
ברוך די שויה הרלון, הבחישות,
ההשקפה והבת.

אכן, כמו שסמו אומר, שויה אופן
כס נאוג עם שויה אוקום!

גור בשלום של גשבתך -

אומנו, שויה ומקרי, שיקור הארץ

ושל רוביבת - שויה אקטם

ועלם ארץ אה של כן

באונת!

בתלמה

קלמסקי, שויה

אקטם שיקור הארץ.

חטיבת בנימין – "לנצח ולהישאר בני אדם"

צבא הגנה לישראל
חטיבת בנימין
משרד המפקד
יום הזיכרון תשס"ד

משפחת פולק היקרה!

בימים אלה, בשנת ה-56 למדינת ישראל, מתייחד עם ישראל בכאב ובגאווה עם זכר בניו ובנותיו אשר נפלו במלחמות ישראל, בפעילות המבצעית, בתאונות ובשגרה. בערב של יום הזיכרון נעמוד יחדיו, נרכין ראשנו ונתייחד עמכם ועם זכרו של אלעד. אנו נמצאים זו השנה הרביעית בעימות ולחימה עיקשת בטרור הפלסטינאי ולגדוד דוכיפת, שביצע פעילות מבצעית ענפה ושהיה אחראי על עשרות מעצרים ומבצעי סיכול במהלך השנה החולפת, ישנו חלק נכבד בהקניית הביטחון ותחושת הביטחון לתושבי הגזרה ולתושבי מדינת ישראל.

ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, אנו, חיילי צה"ל, מפקדים והאזרחים באשר הם, מייחדים את תשומת ליבנו לזכר הנופלים - אלו שמסרו נפשם על הגנת העם והארץ. אתם, בני המשפחה, אינכם זקוקים ליום זיכרון וכל יום בחייכם נושא את כאב השכול, את אובדן היקר ואת זכרו של אלעד האהוב שנפל.

ידועים אנו, כי אתם משפחת פולק חסרים את יקירכם, נושאים את הכאב ואין מילים לנחמה, אין יכולת לאחות את הפצע שלעולם לא יגליד וכי כל יום החולף מעמיק את הפצע ואת החלל שנפער.

ביום זה, עטופים בזכר הנופלים ובכאב השכול אנו נחושים מתמיד להמשיך קדימה אל השלום והביטחון ולפעול על פי דרכו וצוואתו של אלעד - להיות עם חופשי במולדתנו ובארצנו.

חיילי ומפקדי חטיבת בנימין וגדוד דוכיפת מצדיעים לכם משפחת פולק ומייחלים שלא נדע עוד צער ומכאוב. תהייה נשמתו של אלעד צרורה בצרור החיים.

בהצדעה,

רוני נומה, אלוף משנה
מפקד חטיבת בנימין

רסאן עליאן, סגן אלוף
גדוד דוכיפת

דוכיפת - "המשפחה לוחמת"

26.11.03

למשנת סוף הירבה - ליקי, אורלי ואיל

את ארבע לא הכנת באופן אישי, הילן שאני יושב
באן בלתי נרגבם למחיש לי את נאלי וצוללת
האובדן - ארבע, סומם למט"ן, מאבק האור,
לא בקני לניע בחור לעיר אהיל אמה
למט"ן ושאתן. כל מה לממש את סוכים
ורגילת שהניחו להביר

לכם ליקי ואורלי לא היה נחלה בלוחם.
את כבר אחד גילו נאים - ארבע היה סומם
אליץ ונמוש שהאלין בלעוק בקבו.

גילו חזקים אלמן באני, ושהיה בלתי נרגבם
חיצוקי אלן בלעוק הניצרה ואל נק גרזה.

אני למחיה ארבע ככל שביכולת אהלים
למרבחים השפלים וללעז אים את הילן!
לא נניח לנצח עד אשר נניח אליהם אהיל
שנישם את כל הארמים שיש לי לן האחר
הילאני שסקג אהילי

לקבד לטמור אל קשר
ביקום ובהצולה

חיי נחלה למקד נכח
בינאין.

לישראל	ההגנה	צבא
01262	ד"צ	יח'
התשס"ד	בתשרי	כ"ז
2003	באוקטובר	23

משפחת פולק היקרה,

יקירכם, סמל אלעד פולק, זכרונו לברכה, נפל חלל ביום כ"ד בתשרי התשס"ד, 19 באוקטובר 2003, בפעילות מבצעית בכפר עין יברוד.

יחד עם חבריו לפלוגה, פעל אלעד להגנת ציר 60 ולהגנה על היישוב עפרה. בהתקלות עם מחבלים, נהרג אלעד ועמו מפקדו – סמל ראשון ארז עידן, וחברו – סמל רועי יעקב (סולומון), זכרונם לברכה.

אלעד הצטיין באתלטיקה ואהב פעילויות ספורטיביות, דבר שניכר בו גם בשירותו ועל כן העריכו מאוד את הצטרפותו ליחידה. הוא היה לוחם מקצועי ואהוד, שהפגין רצון עז לתרום לצבא ההגנה לישראל בכלל ולגדוד "דוכיפת" בפרט.

משפחת פולק, גדוד "דוכיפת" מרכין ראש עם מותו של אלעד. המחיר כבד והכאב קשה מנשוא. בשעה קשה זו מבקש אני להביע, בשמי ובשם מפקדי היחידה וחיליה, את השתתפותנו באבלכם הכבד. לעד תישארו חלק בלתי נפרד מ"המשפחה הלוחמת".

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך.

סגן-אלוף אריק מורה
מפקד היחידה

28.4.04

אלה, מ'קו לאלה הקנים

אני באת אלפיך בענין, נכנסו לנספח ב"פ
אני מרגיש שיש לי בעיה עם הילדים ואתם אתם
אלה!

אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם

אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם

אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם

אני מרגיש שיש לי בעיה עם הילדים ואתם אתם

אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם

אתם אתם

אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם אתם

"דוכיפת-משפחה לוחמת"

עבר - מה'יון' סולק

דבר המגיד לזכרו של אלעד פולק ז"ל

אלעד, עוד שנה חלפה לה ובסה"כ שלוש שנים שחורות וכואבות מיום נפילתך ברחוב הראשי של הכפר הארוך הזה- עין יברוד, יחד עם שני חבריך לנשק: רועי יעקב סלומון וארז עידן ז"ל.

אלעד, שתדע שבשלוש שנים האחרונות הגדוד ממשיך את העשייה המבצעית הרבה והענפה, שאתה היית חלק גדול ממנה. בתקופה זו, רוב מפקדי וחיילי הגדוד התחלפו, הזיכרון שלהם מהאירוע הוא לרוב מהתחקירים, התמונות, הסיפורים והמפגשים עם משפחתך אך אל דאגה, כל חיילי הגדוד מהחייל הפשוט ועד המגיד, מכירים את האירוע וסיפורך האישי לפרטי פרטים. אירוע נפילתך במהלך פעילות מבצעית בחגנה על התושבים, הפך בין לילה, לאירוע מעצב בתודעה היחידתית והצבאית כאחד. אירוע שממנו אנו לומדים ומיישמים את לקחיו ומתחייבים כלפי פקודינו לשר את דרכינו סיפור נפילתך בגבורה ובאומץ, במשימת הגנה על המולדת, נתפס בעניינו, כאירוע מחייב שיש ללמוד את הדורות הבאים. חובתנו כמפקדי הגדוד וכמערכת צבאית היא ללמד וללמוד מן האירוע, להנציח את זכרך ולשמור על קשר חם ומחבק עם משפחתך חיקרה.

אלעד, סיפורך האישי רק מעצים את תחושת הכאב והאובדן, החל מנער למופת וספורטאי מצטיין, המשך בלוחם איכותי ומקצועי מן השורה הראשונה וכלה בנפילתך הטראגית, בפורול שממנו לא שבת, תמיד היית בראש, מצטיין ומוביל, וכך גם היית ביומך האחרון, עזבת אותנו המומים וכואבים ללא מרגוע לנפשנו הדואבת.

משפחת פולק חיקרה, אורלי, מיקי והאח אייל, אתם בטח יודעים יותר טוב ממני, הזמן לא עושה את שלו בענייני השכול, מיום ליום הכאב והגעגוע רק גוברים ועולים, ונראה כי הפצע והתהום שנפערו לא יסגרו לעולם. אנחנו גדוד דוכיפת מחויבים לכם לעד, תמיד נמשיך לעמוד לצידכם ובכל אשר תבקשו, זכר בנכם, הלוחם המצטיין והאמיץ, לנצח ישאר בקרבנו ובזיכרונו ראו בנו כמשפחה לכל דבר, שתמיד תתמוך תהיה בשבילכם ולמענכם. מי ייתן ולא תדעו עוד צער וכאב.

אלעד פולק לוחם אמיץ ומצטיין, נפלת במהלך פורול מבצעי, בכפר עין יברוד, שתהא נשמתך צרורה בצרור החיים. יהי זכרך ברוך

איל שחר, סא"ל
94 מגיד
דוכיפת

94	גדוד
ד	דוכיפת
משרד	המפקד
29	אוקטובר 2007

יום ראשון 14 אוקטובר 2007 – כ"ח בתשרי תשס"ח

דברי הספד לזכרו של סמל אלעד פולק:

משפחת פולק- אורלי, מיקי, אייל, משפחה וחברים- לפני ארבע שנים בדיוק נפל אלעד בקרב עם מחבלים בכפר עין יברוד שליד רמאללה יחד עם מפקדו ארז וחברו רועי משפחת פולק היקרת, אתם איבדתם בן ואח אהוב, "דוכיפת – המשפחה הלוחמת" איבדה חבר לנשק ולוחם אמיץ

אלעד, בימים האחרונים, ימי האזכרה הכרתי מעט טוב יותר את הוריק ואת הסביבה בה גדלת – משפחה חמה ואוהבת אשר בה רכשת את ערכי חייד המיוחדים. ממה שקראתי ולמדתי על חייד גיליתי שיכולת לבחור בדרך אחרת, אך התעקשת, ובחרת להיות לוחם בקרבי בימינו, בהם הנוער בוחר בדרך הסירוב וההשתמטות אין זה מובן מאליו גדלת בבית שערכי הרעות ואומץ הלב, הנתינה ותחושת השליחות הם המצפן הערכי, המוסרי והאזרחי

בדברי ההספד ליוני נתניהו (אשר על שמו נקרא בית הספר שאתה מראשוני בוגריו...) נכתב כך- "יש מי שניתנו לו חיים ארוכים ובמובן מסוים כמעט ולא חי ויש מי שחי חיים קצרים ומלאים, למד ואהב ולחם..." משפחת פולק האהובת, אלעד חיי קצרים ומלאים ואם יש בכלל נחמה לחיים שנגדעו בגיל 19- זו הנחמה.

אלעד מלח הארץ, ספורטאי מצטיין, לוחם נחוש ומקצועי – אמונתך בצדקת הדרך, אומץ ליבך ומורשת חייד הם נר לרגלינו

אלעד, אני לא זכיתי להיכרך בחיידך, רוב חבריך כבר השתחררו (מעטים נשארו...) אך כולם בגדוד – מפקדים ולוחמים – זוכרים, מוקירים ומעריכים. ביום זה אני מבטיח שנמשיך לעשות כל אשר לאל ידינו על מנת להנציח את שמך ומורשתך לוחמי ומפקדי יחידת דוכיפת מצדיעים לך

סא"ל, יוסי פינטו,
מג"ד – דוכיפת.

אייל, אורלי, מיקי, סבתא אסתר, סבא דב.....חיילים, מפקדים, בני משפחה, מכובדי, קהל

נכבד!!!

אם אלעד היה פה, והיה רואה את כל האנשים שנמצאים כאולם, היה בוודאות נחבא

מאחורי הפרגוד ואומר:

כל האנשים שכאן באו בשבילי? לא יכול להיות! - כן, לדעתי, זה מה שאלעד היה אומר,

כי כזה היה אלעד, צנוע, עושה את המוטל עליו בשקט ובנחישות.

הרי אלעד נהג כך, מאז שעמד על דעתו, בוחר את דרכו ועושה- שלא על מנת לקבל פרס,

ואף מתפלא, שאחר כך כולם ידעו, וטפחו על השכם.

ובדיוק כך, נהג אלעד, לקראת הגיוס לצה"ל ובמהלכו

אלעד - שקיבל את צו הגיוס - גייס את כל הערכים שקבל בבית. שסיגל לעצמו,

וכבן המדינה הזאת - היה ברור לו, כי יש דרך אחת בלבד לשירות משמעותי - השירות

הקרבי!

ואנו, היושבים פה היום - יודעים בדיוק, כמו שאלעד ידע - שהייתה לו את האפשרות

החוקית, אך גם המוסרית - לשרת שירות אחר.

חברים יקרים - שפנו אילי אורלי ומיקי, כדי שאשא דברים,

ובעת שהתיישבתי לכתוב - צפו ועלו, שני זיכרונות חזקים אשר האפילו על השאר

ברשותכם - רוצה אני, לשתף אתכם בהם.

ביום הגיוס של אלעד, הייתי אז בבקו"מ - ידעתי שאלעד סיים את תהליך החיול, ועומד

לעלות על האוטובוס, אשר ייקח אותו לפרק הטירונות, כן, מיהרתי אליו - מתוך דחף

פנימי בלתי מוסבר - שלא תטעו - אלעד לא ביקש, גם לא רצה - אנו מכירים אותו -

עצמאי, עושה הכל לבד, בדרך שלו....

שהגעתי, האוטובוס כבר החל בנסיעה איטית – ביקשתי שיעצרו אותו, ויקראו לאלעד

פולק. אני זוכר

את מבטו כשירד מהאוטובוס וראה אותי – כאילו שואל, אומר, תוך כדי חיוך מבויש – נו?

מה עכשיו?

הרי אי אפשר שלא לכבד את מבטו – וכך מצאתי את עצמי עם אלעד מאחורי תחנת

ההסעה,

שאלתי אותו: אתה בטוח? אפשר גם לסגת עכשיו, אתה לא חייב להיות שם.

אלעד הישיר מבט ומייד אמר - "תגידי לי, מי שלח אותך? אמא שלי? אתה שפוי? למה

עשיתי את כל הדרך הזאת? בכדי שאוותר כעת?" – אני עולה לאוטובוס ולא יעזור כלום"

הבנתי, שאלעד נחוש מאוד בהחלטה. חיבקתי אותו(ד"א – הוא דאג שלא יראו אותנו

מתחבקים, וניסה להשתחרר מהחיבוק!) ליוויתי אותו לאוטובוס חזרה, לא לפני שדאג

להזכיר לי, שאני לא מתקרב לאוטובוס, ולא מדבר עם אף אחד מהמפקדים, שהמתינו

בצד

אני זוכר שהמתנתי, עד שהאוטובוס יצא לדרכו, וזוהי למעשה הפעם האחרונה, בה ראיתי

את אלעד במסגרת הצבאית.

כפי שאנו יודעים – אלעד החל את שירותו הצבאי, מסלול לוחם בדוכיפת – והוא היה מאוד

מאושר מכל רגע שעבר בתקופה זו

ואז, בערבו של ה-19 באוקטובר הפלאפון צלצל – ושגרת היום נעצרה – כמו בכל פעם

שיש אירוע צבאי

"היתקלות באזור רמאללה שיש בה גם נפגעים."

אני כדרכי – מתקשר לקבל פרטים – וקופא!!!

חבריי בחמ"ל בצד השני של הקו – לא יכלו לדעת על הקשר המשפחתי –

ואני שומע את השם אלעד פולק – ולא יכול להגיב, כאילו נעתקו המילים מפי – בהבזק,
עברו כל חייו מול עיניי, והוא נשאר עם החיוך המבויש אך עם המבט הנחוש שלו, כי
כזה היה אלעד, וכך אזכור אותו

חברים יקרים-נתן יונתן היטיב לכתוב בשירו "תמיד אוקטובר"

"תמיד אוקטובר, שתיקת קוצים ואנשים, ואימת הלילה השישי

כשהשתתק השעון, וחשכו האורות והלב חדל,

והטל אכל את הברזל, והברזל אכל את הדם,

והאלחוט חתם מילים אחרונות בקול צרוד

"פותח באש", ואחרי האש רעש, ואחרי הרעש, קול דממה דקה, וחול

ומאז, מחכים בתגור מלא,

בחלון קיץ אחר,

ואוקטובר, ששוכח אותם אחרי הקציר,

ואוקטובר שזוכר "

אלעד היקר- אותך נזכור, בכל אוקטובר, שזוכר

יהי זכרך ברוך!

אֵלֶּד
רֵאשׁ עֲנִי פֶה
פִּיקוּד הַצִּמּוֹן
חן

אלכמה פולק היקרה.

אין אילים זעמאל אנהערן וילדים אדער
שעמאל שיערן וילדים אדער

אילדים זעמאל אדער אילדים.

העם זעמאל אדער אילדים.

אדער אילדים אדער אילדים אדער אילדים.

אדער אילדים אדער אילדים.

אדער אילדים.

מרכז
יד לבנים

ארגון להנצחת חללי מערכות ישראל
וטיפול במשפחות (ע"ר)

כ"ז תשרי תשס"ד
23 אוקטובר 2003
מספר: 381

לכבוד
מיכה ואורלי פולק
אושה 19/5
קרית מוצקין

משפחה יקרה

ארגון "יד-לבנים", מביע בזה את צערן וכאבן על נפילת בנכם היקר אלעד,
זכרונו לברכה.

אלעד נפל במערכה, בשורות צבא הגנה לישראל, המופקד על משמר
האומה, הגנת המדינה ותקומתה.

גדולה האבידה וקשה ההתמודדות עם השכול, אנו המשפחות השכולות
מבקשות לחזקכם ולעמוד לצידכם שיהיו לכם הכוחות להמשיך, להתמודד
ולהנציח את זכר יקירכם - יקירנו שנפלו ולא זכו.

סניף "יד לבנים" קרית מוצקין, יעמוד לצידכם לעידוד והכוונה.

אתכם ביטחונם

צבי בן שם
יו"ר ארגון יד לבנים.

MACCABI TEL AVIV
BASKETBALL CLUB (1995) LTD

מועדון הכדורסל
מכבי תל-אביב (1995) בע"מ

EUROPEAN CHAMPION 1975/77 אלופת אירופה
EUROPEAN CHAMPION 1980/81 אלופת אירופה
EUROPEAN CHAMPION 2000/01 אלופת אירופה

אלפי הליגה
ISRAELI CHAMPION

מחזיקי הגביע
CUP HOLDERS

1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003

1953/54
1954/55
1955/56
1956/57
1957/58
1958/59
1959/60
1960/61
1961/62
1962/63
1963/64
1964/65
1965/66
1966/67
1967/68
1968/69
1969/70
1970/71
1971/72
1972/73
1973/74
1974/75
1975/76
1976/77
1977/78
1978/79
1979/80
1980/81
1981/82
1982/83
1983/84
1984/85
1985/86
1986/87
1987/88
1988/89
1989/90
1990/91
1991/92
1992/93
1993/94
1994/95
1995/96
1996/97
1997/98
1998/99
1999/00
2000/01
2001/02
2002/03

30 אוקטובר, 2003
דר/005 03-04

לכבוד

משפחת פולק

רח' אושה 19 דירה 3

קרית מוצקין

למשפחת פולק היקרה!

מועדון הכדורסל מכבי ת"א מחזק את ידכם ומשתתף בצערכם הכבד על מותו של בנכם
יקירכם אלעד, אשר נהרג בהיתקלות בעין יברוד ב 19.10.03.
אלעד, שהיה ידוע כאוהד מכבי נאמן ואף הצטיין כשחקן כדורסל בקבוצת הנערים והנוער
של קרית מוצקין, יישאר חרוט בלבנו לעד.

אתכם ברגעים הקשים,

דורון ג'מצי

ELITAL

9 אוקטובר 2004

לזכרו של אלעזר פולק הי"ד

משפחות פולק וואלוב!

מכובדי, כבוד ראש הציר מר חיים צורי, נציגי הציריה,
אורחים נכבדים - נדה הנפלד.
מפקדים, חברים לדרכ בצבא, ספורטאים, שותפים לדרכ
הספורטיבית.

לפני שנה נפל אלעזר על משאר המולדת ופצילותו
הספורטיבית הופסקה באחת.

ספורטאי, הוא ראשית כל אדם וכלה היה אלעזר - ממושמע,
נאמן, חברותי, מבצע את המוטל עליו בצורה הטובה
והמירבית.

מפצל לה, ובציקר כשהוא נוצר לנוצר, מבטא נאמנה את
זכרו.

היתה לי הזכות לראות את אלעזר ואני מבטיח שאפצל
ואתרום להמשכיות מפצל לה.

למשפחה השכולה אבד בן ואנו נזכור ונזכיר אותו לעד.

ציקי צנבר

יום הזכרון 2006

אלעד היקר שלנו

שוב היום העצוב הזה הגיע
 הלא תמיד הוא יום אפור וקודר
 אך מאז שהיכת היום הזה קיבל משמעות מצמררת
 אלעד אנחנו באים לביקר אותך מידי פעם
 בטוים כל פעם איך מלפנים לך את הקבר
 שוב פרחים חדשים, שוב סוף חדש של היתודה של - כך אהבת
 וזה נתת הכל עד הסוף המר
 אתה יודע אלעד כמה יפה אירוק סביבך, אתה יודע שתלך
 מהחברים שלך העומדים האמיצים שנחמו כאך עד הסוף
מארחים לך אכשיו חברה האם אתה יודע מה קורה
 היום המדינה? שרון לוכה חסר הכרה ואולמרט ראש המשלה,
 הדולר יורד ואליה, עשתה עוד אונה של אולד נהדרת, האם אתה
 יודע כמה כואב עצוב בעצמך? חושבים על חיבוק
 על לחיצת יד אחרונה, על החיוך היפה שלך הודע העלבה
 החרתך עם נשמה מזהה טהור אתה וכול אהסגור לי אור כל
 פעם שניפל חייך מספרים עצמו כואם להוא הור הכי
 מדהים אבל כנראה לבכה זה, אלוהים רצה ליבו שיירת
 מנצחת רק את המובחרים ביותר הגלל זה הוא לקח אותך
 הרי מ' עוד ראוי להיות איבול

השנים עוברות אלעד ואתה תשאר תמיד ועד בן 19,
מלא כוונות טובות, מיל, אהבת הכול והחיים.
כ-כך הרבה דברים השתנו כאן ועוד ושתנו בעתיד,
כאלו כבר השתנו מזמן הרגע שהכרת מאויתנו, את היום
האפל הזה אני מעולם לא אשכח.
אתה לא יודע כמה אהבתיך, לא יכחש לך אף אחד,
זה לא היינו, תמיד נראית בעיני מנוחה דומה במראה,
גדול מהחיים ובה באמת היית אבל לחיים מסתבר
יש תוכניות משלהם, אתה עכשיו עבדת אצל של האבנים
צריכים אותך למי אעשה בין כל חבריך האמאנים.

אלעד מלאך שלנו יקר, החיים משתנים וכך גם אנחנו
אך אנחנו נשארים איתך באימונו בכל שניה מהחיים,
מקווים שאתה אף ואתה לא רואה אותנו כ-כך עצובים.
נכבד אותך עד - אלעד!
הנשמה שלך גדולה מהחיים!

אוהבת אותך - יעל (אחות של אורי אלימלך חברך האב)

29.12.04

מסעדת פולק המקומית,

לפני היום פלגת פולק
מסעדת מקומית:
חמה, קלילה, אלגנטית.

המלחמה באלה הברית. מוסק קלוג

מפני היום פולק

ממילוי המדינה:

המלחמה באלה הברית,

המלחמה באלה הברית

המלחמה באלה הברית.

מאחורי הקלעים החדש.

כאלו,

מחייב המלחמה.

המלחמה

29.12.04

י"ז באב, תשס"ה

משפת-פולק יקרה!

הייקב'י הנכבד-אהיל-דכע-השעג אל בינע
אאזג צל.

כככ'י בבגור-ילד אינול, צנוע, גרז
אגיל-מוקסמול, שווערלעך קנאעם האנול' ובעגיל
גאנליש-אנגאזר-אסביגה.

אאזו היקליין בלימודים ואגילו מאטיב'יה
באל תמום בו אה י'.

אם בערל היכנורסל היה שוקן מנשים ומקליין.
הכרוה'ם אה איל, האל היצ'יר והאינטלענץ, וצ'ימב,
משפת-פולק יקרה-עבגורו מעהיכן קנאח ילד כה
נאל, באל תמוש-אגיל-וארוב-הארץ.
ילד ספעס חינוך אל נמנה ונקרבה, אלא י'צ
גהו פתח-מאטיב בילר.

זוכר-אנאב,
י'ני זענו גנוק אעק!

אלין קעב

29.12.04

י"ג בטבת תשס"ה.

למשנת פולק היקרה - מיקי אורלי ואילי!

נפלה בחלקי הבעות לחנוך את אלעד, בנוכח היקר,
בניה ז' בחטובה.

בזנה בו נפתחה השנת הביניים, ומיז בתחילתה
התגלש אלעד בניה במינונו האם, נרעם האבותיו,
מסיוותיו ונכונותו לתולם.

זוכרת אני אתכם ההורים שקפם בה פצילות של
ניתתי, בוועד החורים, ואת האילום המזרחים שיצאונו
יחד.

אלעד תמיד יהיה את המוקד המברתי, וינאלתי אסמוך
עליו בה משנה ומשנה.

בינך מקרים מצמרי הוא לעם בני, שנקרא אלעד,
ממם אין הוא עם אלעד לעם את בני המצווה.
יחד מציוני להם זולה מתקפת ושמינו בשמחת הבנים
שהישו למצוות.

הנאק עמוק והאובדן קלה.
במצוני אסיי קביטט ומשכו לע חייך חפר "נעילה":

"האלמה נערה, רק אתי לא חפר ממנה,
אני מביט את חוס נשימתו האחרונה,

אתי אתי האוב, אשר פרח כמו יונה
אל סוף רחוקה יפה ומדידה,

אל סוף שקטאר אנציה צעירה ---- "

זכורו לע אלעד היקר נצור בלבי לעד.
מחנכת טפה ז' אלה קדוש.

29.12.04

משפחת בואק / אומג פיקרה !

את הכרתי עם אורי, בתחילתו כבר ב"ס יסודי,

שמחה, אבהו ואולג'ינות שמו בכל פינה בה נוכחתי.
כשאלצו הישג אהבה, נער אהבה, ספורטאי מחונן,
ומלאו בערכי הרק אולי, עוד לא קישרתי בינכם,
באספת הורים נפגשו, נדברנו... ונחננו.

מיקי ואורי, איצתם בניס אהבתי ואובכם...
אין מיסים הנחמה, אולי... ניתן להתחמם
בזיכר המיוחדת בה איצתם את הכוכב
אהבתי המיוחדת בנשאת ועובת החברה !

שמרו על עצמיכם
מחפתי יבכם

יצא כפרי

חל"ב יונתן נתניו, מילקין

אלעד היקר,

אני עומד כאן יחד עם חבריך ובני משפחתך ליד הקבר הטרי וממאן להאמין יש דברים שאינם נתפסים ואתה ממאן להאמין בהם. נפילתך היא אחד מהם. מאז הבוקר, כשהתבשרתי מעל דפי העיתון כי נפלת בעת פעילות מבצעית, אני שואל את עצמי, האם זה ייתכן! האמנם זה קורה במציאות!

חינכתי אותך במשך שנתיים, כשלמדת בכיתות י"א וי"ב. כבר במפגש הראשון אתך ראיתי לפניי נער שקט, צנוע ונעים הליכות. יושב לו בסוף הכיתה, עיניו הנוצצות נעוצות במורה והוא מקשיב לדבריו מדי בוקר מקבל את פני חבריו ואת המורים בחיכוך הביישני משהו כשהכרתי אותך יותר למדתי להכיר את הרצון העז שלך להצליח בלימודים. גם כשהאווירה בכיתה לא תמיד איפשרה זאת, אתה עשית הכול להתקדם וללמוד ברמה הגבוהה יותר

בחצר הסתובבת תמיד עם הילקוט ונעלי ספורט מונחות על הכתף. הכדורסל, והספורט בכלל, היו אהבתך הגדולה. לא בכדי כינו אותך חבריך "עיתון ספורט מהלך".

בכל מפגש עם ההורים חזרתי ואמרתי להם עד כמה אני גאה על הזכות שנפלה בחלקי להיות המחנך שלך "ילד מקסים" אמרתי אבל אתה כבר לא היית ילד

בסוף י"ב כשהחבריה התחילו "להבריז" מהשיעורים, ובעיקר משיעורי הסדנה, ולנו המורים לא היה כבר הכוח להתמודד עם ההיעדרויות הרבות, אתה המשכת להופיע לכל השיעורים. לא פעם הגעת בבוקר לשיעורי אפס, ומצאת את עצמך לבד יחד עם המורה. כאילו קורצת מחומר אחר

כשהחבריה התחילו לדבר על הגיוס לצה"ל, והשירות הצבאי עורר שאלות והתלבטויות כמעט אצל כולם, לך היה ברור, מהי דרכך: אתה הולך ליחידה קרבית. הבעיות ברגלים לא הרתיעו אותך אדרבא, הן הגבירו אצלך את המוטיבציה. היית נכון לחיאבק עד אשר יסכימו לגייס אותך וכמה היית מאושר כשהתקבלת ל"דוכיפת".

אלעד,

תמיד נזכור את השקט והצניעות שלך, את החיוך ואת הליכותיך הנעימות. נזכור אותך תמיד

זאב י"ני

8" שנים שעברו מאז אותו ערב אכזרי שפקד את חיינו, שבו נקשו על דלת ביתנו האנשים במדים ובפיהם בשורת המוות.
הם נכנסו לבית שלנו, למבצר חיינו, לתוך שיגרת היומיום הרגילה והנינוחה שלנו, וברגע אחד שלפו אותנו לתוך חלום בלהות והפרו את שלוות חיינו.
אותה נקישה המלווה בחרדה כל אם ואב, ברגע אחד שיגרת חיינו התנפצה.
אתה יודע אלעדי, שעון חייך תיקתק והתנפץ ברגע, אבל שעון חיינו המשיך לתקתק בקצב הקבוע שלו, את שעון הזמן של אלו שנשארו מאחור לא ניתן היה לעצור.
החגים לא הפסיקו להגיע וזה היה קשה מנשוא, הדמות שלך הייתה לנגד עינינו בכל רגע אבל הכסא נותר ריק, והלב שלנו נקרע בין הכאב על חסרונוך, לבין חובתנו המוסרית לתת לשאר בני המשפחה הזדמנות לחגוג את החג ביחד, בשמחה מהולה בעצב...
אלו הם חיינו מאז שהלכת ולא שבת, מלווים בתחושה של החמצה אדירה על חייך שנגדעו באכזריות בטרם עת.
בהתבוננות בתמונות של נער בן 19 ובנסינות לדמיין איך היית נראה היום כמעט בן 28. מרגישים תחושה של כאב תמידי, חדה כמו סכין שהגוף כבר התרגל לספוג, אבל הלב ממאן לשאת.
חיים עם לב שבור, ועצב קבוע המלווה כל יום וכל אירוע בחיינו."

מיקי פולק, אביו של אלעד פולק ז"ל

סיכום

במהלך העבודה למדנו על חייו מלאי הכבוד והשמחה של אלעד פולק, בחור שהקריב את חייו בהגנה על מדינתנו.
אלעד היה מלח הארץ, הוא היה אהוב על חבריו, הצטיין בספורט והיה אלוף בספורט ואלוף כאדם.
נהננו לשמוע וללמוד על אלעד פולק מרגע היוולדו, דרך לימודיו בבתי הספר והצטרפותו לקבוצות כדורסל...עד היום הארוך ב-19 באוקטובר 2003.
אנו מרגישים צער שהכרנו את אלעד רק מתמונות ומכתבים.
שמחנו לדעת על מיזמי ההנצחה לזכרו בקריית-מוצקין, והקמת קבוצת כדורסל לזכרו.
לסיכום, היה לנו העונג ללמוד על אלעד פולק ושמחנו לכתוב עליו עבודה זו, בתקווה שתהיה לזכרו לעוד שנים רבות.

יום הזכרון תשע"ב 2012

ידיעות הנפרץ

אנחנו נוב
באינטרנט

מיליון 998 | mynet | mynet.co.il | קווי בשלבי קווי ששקטן, קוויים, קווי אוא, קווי חיים | 20.4.12 | יום טיטו, ר"ה בניין חשתי | ויום לקראת ילדים אחרות | בספר 2 ע"ח

באותו רגע אמרתי, אין לנו ילד

תשע שנים, יום יום, היא הולכת לקבר של הבן כדי לשים פרחים, לכתוב, לספר ולשאול | כך נראים חייה של אורלי פולק ממוצקין, אמו של לוחם דוכיפת, אלעד, שנהרג בכפר עין יברוד | ארי גרינברג, עמ' 38

הימנעו מללכת חמוץ

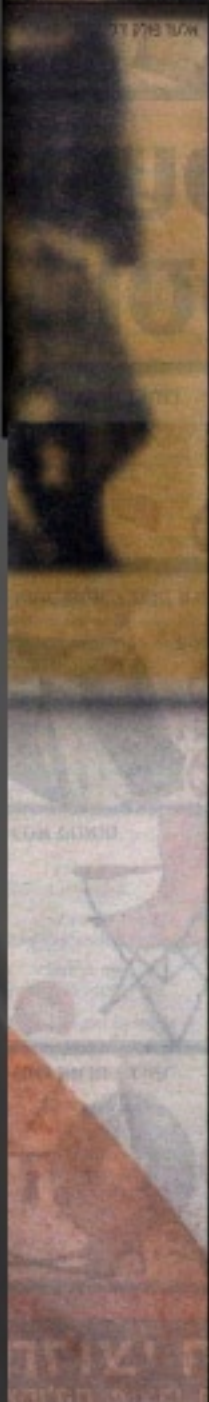
אלעד נמצא בכל מקום

אלון פולק

החדר נשאר כפי שהיה, אבל עם הנשק האישי, הסמלים והתמונות ■ בית הקברות הפך עבורה ל"בית של אלעדי", והיא מגיעה לשם בכל יום ■ בבית בוכים הרבה, גם מיקי, הבעל, שאף פעם לא בכה ■ הם רואים את החברים ממשיכים בחייהם ושואלים כל הזמן מה היה קורה אילו ■ אורלי, אמו של אלעד פולק ז"ל, קמה בכל בוקר, שמה מסכה וממשיכה

ארי גרינברג // צילום: דורון גולן

חי לה, 'אלעד, סלפון אחד זה של אימוש ואבוש, ובאמת הוא ראג ליירע אונגן אורי' מסימות הוא היה מקביר לי הורקות כמו 'ושבו בנים לגב' לש, יעני, תחיי רנועה. וכמה ירעתי שאני יכולה להיות רנועה לעד שלוש שעות."

מיקי ניסה ליצור קשר לשלאפון, אבל אלעד לא ענה. ענתה מזכירה, בקולו שלו, ובחלקה הוא אומר: "אני לא יכול לחזור כעת. אני אראג לה' הבית בסלפונים, כדי לברר מה עם אלעד. 'אחותי' התקשרה ואמרתי לה, תרעי לך שאלעד שם, אבל אין לנו את אלעד יותר. היא לקחה יחסה והתקשרה לה לבית החולים הרמה. אמרו לה: 'אלעד פולק אין חייל חי בשם אלעד פולק. אז היא אמרה: 'יש חייל מת בשם אלעד פולק? ואמרו לה: 'לא, לא. לא הגיע מרובימת אלעד פולק'."

הצי שעה אחרי כן התרפק בשורת האויב על הרלה. שלושה אנשים במדים נכנסו מינה כע" ביום כבויות, ואחר הנצינים אמר: 'אנחנו מצטיי רים'. הם לא הוסיפו רבה. מיקי סאלו 'אולי אלעד בין המצויינים' הם לא ענו.

השע שנים הלפני מאה המאה, אבל בביתם של אורלי (82) ומיקי (85) אלעד נמצא בכל מקום. הם גרים בבית יפה המרווח באחד מרחובותיה השקטים של מוצקין הוותיקה. היא מרננה בספון אורל, שבמשך כ-30 שנה עסקה בניהולם החינוך המיוחד, הוא מנהל בקליל תעשיית בסרמאלה. בסלון תלויות תמונות מוגדלות של אלעד, רובן בני רים. בכני המודרנית שמובילות לקופה השנייה תלויה תמונה גדולה עם מסוק מספר ירמיהו: "כי מדי רכירי בו, וכור אכירי עיר...". בורה התנחלה נאספו מריסים נוספים של אלעד: נשקו האישי, נוסיות הברזל שלו, מספר 8, הסל של יחידת רוכיפת, כושרה מגודרת, גרות ויכרן עשופים

הצוריים אורלי ורובה עם אלעד. 'אמרתי לה, תסיר ראגה מליני, שילמתי על הסלון עם הוויה של אבא. הוא אמר: 'אימוש, את גדולה'. אמר' תן, אל תראג, רק תגיני, רק תבוא הביתה. הוא אמר לי: 'אמא, אני יוצא למשימה. תסיר היה לנו הסכם כבית, שהוא מירע אותי לפני ואחרי משימת. אמרתי, 'למה אתה? אתה רק מסיימת משימה, והוא ענה: 'אמא, כנראה לא שואלים. אחד החברים שלי לא מרגיש טוב, ואני יוצא. אני מקווה שבשר' עה עשר נדבר'."

בשעות הערב אורלי ומיקי יושבו בסלון ביתם, שחו כוס קפה ודיברו על מהלך היום. ברקע הטי לוויה שקלה, ובשלב מסוים שוררה תמונה של גלופה עם הביטוב "יחד-בית אל", ואחרון אייל צעק בטלפונה, מהקופה העליונה: 'אמא, פירע בעין יבחר'."

ואן הפריטים החלו לזרום: בסביבות שבע בערב, מאחורי הרימה, נפתחה עליהם אש מתחת קנה ספקטור של אלעד. ארו ציר, ותברו חי' רה, העי' מולומן, נהרנו. גם אלעד נפגע. בשרי מוחיו האחרונות, לפני שבועצ בו וירדא הרינה, הוא הספיק להורייע על ההתקלות. "טלה, כאן נבום 40", אמר כמקסור חקשר את הקור לחור עקת עורה. כך ניצלו חייו של חייל נוסף שהיה עימם, שחף נלעד, שנפצע מצדו יריית ופול מנוכה ארבעה מטר לתוך טעע בנגות, שם שכב פצע עד להנעת כוח צה"ל שפינה אותו לבית החולים.

אין חייל בשם פולק

אורלי אמרה שירעיה מיה. 'באותו רגע אמר' רתי, 'אין לנו ילד'. מיקטו לאלעד שני שלאפוד ניס, כרי שלא יהיה מצב שהוא לא עונה. אמר'

לילות הוא בא אליה בשנתה. היא אמרת לה: 'הרי היה לנו הסכם שאנחה חשמונה עלי. למה זה הגיע לי?' - ומתחילה לזוז ולטלטל. מדי קי בעלה, שכבר רגיל, מטיף אותה ואשורה: 'אורלי, את חולמת, את חולמת'. באמת היה לה הרבה חלומות עביר כנה. חי' כנונים רחוקים, שהאמינה שיגיעו לידי מימיה, אירועים רבים שלהם ייחלה.

אבל קודם כל, נגיד את סמה אלעד פולק. ואלה אירועי חייה: הוא נולד בשנת 84 וגדל בקריית מוצקין. את לימודי היסודי עשה במת הספר אחרות, המסיד בחטיבת הביניים בנגויה, ולאחר מכן למד באורס מוצקין, כבר בגיל צעיר התגלתה ויקטו לספור רם, והוא שיחק כדורסל במסבי קריית מוצקין עד לסוף כיתה י"א, או עבר לשחק בקבוצת הנוער של המועדל חימה.

בנובמבר 2002 התגייס לצה"ל והתנדב לשרת ביחידת רוכיפת. הוא אהב את השירות, 'תמיד היה אומר אחל'ה, הכל רשע'. ב-19 באוקטובר 2003, במסביבות שבע בערב, יצא אלעד מהמוצב הסמוך לכפר עין יכריר שבנגות המאללה, כיתח עם עיר שלושה חיילים, אחד מהם ספקטור, לכיור רגלי באויר הכמה בציר הזה, המוליד לעשרה, נהרנו באותה שנה המרישה אירועים.

רק תבוא הביתה

באותו יום ראשון אלעד היה אמור לצאת לחור ששת רגילה בת שבוע. אמו סברה לו חדר בסלון באילת, לשם היה אמור לנסוע עם מי שהיתה אז בת זוגו ועם הבריס נוספים. אלא שחברו ליחידה הש ברע ואלעד החליף אותה. במסביבות ארבע אחר

למנצח ובמנצח
בדלת ארמון
הרמטקס באים
המשתתפים. אורי
מילר

סיכאז או
מנצח

אחרי משימות הוא היה מעביר לי הודעות כמו 'זשבו בנים לנבולם'. יעני, תהיי רגועה, וככה ידעתי שאני יכולה להיות רגועה לעוד שלוש שעות"

"היום הוא היה צריך להיות בן 28, בטח אחרי טיול בחר'ל, לימודים אקדמיים, בתוך מעגלי העבודה. הוא בטח היה נשוי, או לקראת נישואים"

"ביום שאני לא הולכת, הוא קורא לי. הוא רוצה לשרר לי משהו. אני כותבת לו ומשאירה לו את המכתבים בקבר, ואני מדברת איתו מלא"

בתמונתו, הורר שלו נשאר כשורות הקירות צביעים בכחול (ראו זה היה באיסוף) וגם הספה בגן איברי. זה חדר לא גדול, מאויד, ובו מפיסת סטריאו, טל וחייה, מחשב, שקין קוד ותמונת קטנה בסגנון קומי. קט, עליה סומם 'באן טר אלוך'.

לא סגרנו מעגלים

בשתוביה שהיא מה, רבמה אחת אהלי רק לקוד רגע, דיבתי להרבים אותה, להריח אותה, לרבר אותה. לא סגרנו מעגלים, אני מרגישה שדריבד נקטת הינה לי ילדות, נשיות, בנרות. אחר כך הינה לי חברה, ואחרי זה - כלום. היום הוא היה צריך להיות בן 28, בטח אחרי טיול בחר'ל, לימודים אקדמיים, בתוך מעגלי העבודה. הוא בטח היה נשוי, או לקראת נישואים. בטח היה טר בשכירות. היום הצעירים לא יכולים בלי העזרה של ההורים. את כל כולי הייתי נותנת. מסירת לו את הכת ושלח יהיה במיטם בבנק, ואל הראג, אבא יקנה לה, ואני אפטים לו את המקור בכל טוב ויחנה, ומרויח עם כל האוכל המבושל של אמא. והסילל ביתר שתייט עושים בחר'ל.

אבל במקום זה, אורלי הולכת 'לכית של אלני רי'. היא מוקדת אחת בכל יום בבית העלמין. אין יום שהיא לא מחזילה שם, או מסיימת שם. 'יום יום אני הולכת לשם, תשע שנים. הקבר הכי יפה בגור שלום הוא של אלנה. יש לו מלא עציצים, מלא ברושים, זית, ומה שלא טוב, אני משליכה. כמה אני שם, היל' בת, קונה, תחזות, וכשמוכרים לי: 'את מפריקה, אני אומרת, אני לא מפריקה. תצא לא מסלק אותה. להיפך, ביום שאני לא הולכת, הוא קורא לי. הוא רוצה לשרר לי משהו. אני כותבת לו ומשאירה לו את המכתבים בקבר ואני מרברת איתו מלא. כותחלה סכתי בקבר פתק 'למה, אבל אחרי זה לפתחי את זה ששם, כי אין למה. שורה, טלה, ואני שוב פה, ואני מרברת עם עצמי ואומרת: איפה אתה? למה אתה לא צונחה יש לך פה, יש לך הרבה מה להגיד. אני חושבת ומחבת ומרברת, ואין פענה פתי יודות'.

הכל דבש, אחלה

באותו הביקורים בבית העלמין הגיעה ציפור רז' כיפת והתיישבה על הקבר של אלנה. 'לא ציפור שיר, לא סילבול, לא נול'אלה, דוכיפת, כמו היודרה שאלנה שירת בה. מהר הוצאתי את האייפון, צילפתי חי ואמרת לי טיקי, אתה לא מאמין, אתה לא מאמין. והוא אמר לי: 'קוסי משם'. וכמה פעמים הרוכישתים חושבים לי על ההלוח לאף אחד הם לא חושבים, מתי מורדים, כי חייבים להתמודד. או אפשר אחרת, או הנצחתי אותה. קבוצת הכורוסל של הניער של מכבי קרית מוצקי נקראת מכבי אלנה קרית מוצקי. יש סלע כולת מרמת הגולן, שכי חבי עליה: 'בתוך הגיזמם יש לנו 15 ערך.

צילום: אילנה לוי / גלובס

נתנו, אבל כלמי חרץ מחריד ואומר שכמדי, אבל כשכואים הביתה, ברילית אמרתינו מורסקים וכושים ומשפיעים. כי ככה הם החיים. לפי זה יועיל להיכנס לשיעור מה עם אייל, הבן שלנו במה הוא האט ופסעו הוא צריך אטא, הוא צריך ביהדות. או את אומרת לעצמך, חסידי, יש לך בית, יש לך ילה, יש לך כעל, יש לך הורים, את לא לבה, את מחויבת.

ישתאם את חושבת שבכנסת למשפחה הרישק, שאף אחד לא שאל אותך אם את רוצה להיות במשפחה הזאת, משפחת חסכול. חיכיתי לו באותו יום ראשון. הוא הגיע בארץ, אשנס עם כבות עם רגל ישראל, אבל לא רצייתי אותו גיבור עולם. רצייתי אותו גיבור של אטא. מצד אחר, הוא גיבור, וטאירז 194 ס"ס שהתגמדו לכה רבר קטן. איפה השפעתו איפה הילריו איפה היכולותו מצד אחר, אני נאה בזה שהוא חמד לעצמו את דרכו. מצד שני, אם הייתי חושבת על זה קצת יותר, אומרת, רגע, אולי הוא לא יחיה אבל לא חשכתי על זה.

לא רצייתי אותו גיבור

וככה אורלי קצת בכל בוקר, עושה על עצמה מסכה, מחלשת, מתבטטת, הולכת לעבודה, מתחזקת בית, מחייבת לבעלה, מבשלת לבנה. "אני מנסה להיות את הראש", היא אומרת ומדליקה את חריות. "היבך רים של אלעד מתחגבים, מביאים ילדים, ואנחנו נשא רנו עם אלעד בן ה-19 וארבעה חודשים ושישה ימים. זה מניין חייו. והקטנים האלה לפעמים מרסקים, כתנים, כשיושבת משפחה שלמה, ואני אומרת, ריבנו של עולם, איפה אנחנו איך החיים היו יכולים להיות אחרת, כאילו צבעי קשת, ואיך השחרור והאופר והקודר מבצבצים לנו כל הזמן כעיונים. או משחקים מה ומשחקים שם, ומשי חקים משחקי מלים ומשחקים עם היגשות, כי אי אפשר כל היום לשבת ולבכות, אי אפשר להיות לאחיים ולהי עוב על האווירה. אתה חייב לשרד לפעמים משהו אתה מסיימת. אז אתה אוכל משהו, ומכנים אתה רוצה ואתה

החיים כבר לא אותם חיים, החיים קיבלו קצת פרספקטיבה של גידום.

יש את החיים של עי 19 באוקטובר 2003, ויש את החיים של אחרי. אם עי אז היו שואלים אותי איך החיים שלך, הייתי אומרת, מרהיבים, משפחה כרוחמה. גידולתי ילדים ארבותיים ומקסימים, יש לי כעל משגע, משפחה. זה היה החלום שלי - למצוא בעל מרהים, לחיות איתו את החיים ושיהיו לי ילדים מסדר מים. זה מה שרציתי, ולהישאר אנטומית. לעבוד וזה, וביום אחר החיים קיבלו מהפה 22 שנה החיים היו אחרת, ועכשיו הם אחרת. החיים קיבלו הפנית של עצב, של תוגה, של פחה, של מה יהיה, איך יהיה. בתוך קשת הענן כבר אין כל כך הרבה ארזים רשוחים וזה. הצבועים הלא נעימים רבים לך מול העיניים. אנתנו מנסים להחזיק אותם, אבל הם קיימים.

אלעד נמצא בכל מקום

"אנחנו מסייכים ומסתורלים, כי אנחנו חיים בתוך אקלים חברתי, ואנחנו רוצים להמשיך להיות נעימים להן ברה שלנו, ואנחנו רוצים להמשיך להיות חברותיים. תשע שנים, כשאני אומרת תשע שנים, לפעמים אני לא מאסר נה לעצמי. כאילו אחזקו נקשו לי בדלת, עמדו לי מה עם הפנים הכסיות שלהם. אתה נתן חיים לילה, מתגאה בו, אתה מדבר איתו בשעה ארבע, ובשבע אין לך עם מי לדבר. אלה רברים שלא מתחברים

מיוח האנושי. הייתי אומרת אתה מהר כבר, וזאת היה קודר. "הכל רבש, אחרת, דוא היה אופר, ואני משייכה עם האחלה שלו. יש יום, שעה שעה.

"הכי קשה זה בחנים, באיחוקים, בימי הילדות. יש ימים בלוח השנה שהם מאוד עצבתיים מבוזנת הרי נשה של ההסדרו איפה היית דורשו מה היינו עושים אני בזכה הסות, וגם בעלי, שלא תייל רמקה בחיים, והוא איבד הורים בגיל צעיר, לא מסייק למכות. כל הזמן רץ לו בראש מה היה אילו, איפה הוא היה היום, מה היינו קונים, מה היינו עושים."

אתה נתון חיים לילה, מחגאה בו, אתה מדבר איתו בשעה ארבע, ובשבע אין לך עם מי לדבר. אלה נברים שלא מתחברים במוח האנושי"

נתנו חיים, נלמדים ימים, שחסי ליה, בנפאי אלעד

קינת דוד

הצבי ושקאל על במותיך מלל איך נכלו גבורים : אל-תגידו בנת אל-תבשרו בחוצות אשקלון
 פו-תשמחנה בנות כלשתיים
 פו-תעלזנה בנות הערלים :
 הרי בגלבוע אל-טל ואל-מקור עליכם ושדי תרומות
 כי שם נגעל מנו גבורים
 מנו שאיל כלי משיח בשמן :
 מדם תקלים מחלב גבורים
 קשת והונתו לא משוג אחור
 וחקב שאול לא תשוב ריקם.
 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים במזיהם
 ובמותם לא ופקדו
 מנשרים קלו מאריות גברו :
 בנות ושקאל אל-שאול בקינה
 המלבשכם שני עם-עדנים
 המעלה עדי זהב על לבושךך
 איך נפלו גברים בתוך המלחמה
 והונתו על-במותיך מלל :
 צר-לי עליך אחי והונתו נעמק לי מאד
 נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים
 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה : (שמואל ב', א: יט-כו) 82

